

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

Izhaja dvakrat na teden.
Velja za celo leto \$3.00
Published every weekly.
Subscription \$3.00 yearly.

"EDINOST"
1849 W. 22. St.
Telephone:
Canal 98,
Chicago, Ill.
ZA RESNICO
IN PRAVICO.

ŠTEV. (No.) 23.

CHICAGO, ILL., PETEK, 25. MARCA, 1921.

LETO (VOL.) VII.

Published and distributed under permit (No. 320) authorized by the Act of October 6 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burlison, Postmaster General.

NAJNOVEJŠE VESTI.

ITALIJANI SLOVESNO PRAZNUJEJO PRIKLOPITEV SLOVENSKEGA OZEMLJA K ITALIJI.

Trst, 21. marca.—V Trstu je bil danes velik praznik. Italijani so obhajali slovesno priklopitev zasedene ozemlja k Italiji. Že na vse zgodaj so grmeli topovi, potem pa so se pomikali po mestu sprevidi raznih patriotskih društev, ki se jim je pridružilo tudi meščanstvo. Poglavar provincije je opoldan prebral proklamacijo kralja Viktorja Emanuela, ki je z njo slovesno naznanil, da spada sedaj omenjeno ozemlje pod Italijo.

VOJSKA Z ITALIJO.

Ni še dolgo, kar smo poročali, da so se spopadle jugoslovanske in italijanske čete pri Postojni. To vest smo vzeli iz "Daily American Tribune". Sedaj smo prejeli avtentično poročilo, da ni bilo drugega, kakor da so dne 3. t. m. tržaški fašisti razbili v Postojni napise uglednih meščanov in zažgali baje tudi nek kozolec; toda, če so ga res zažgali, tudi še ni gotovo.

ZAVEZNIKI NADALJE OKUPIRAJO NEMŠKO OZEMLJE.

Düsseldorf, 22. marca.—Posamezni oddelki zaveznikov čet se nahajajo v mestih Oberhausen, Mühlheim ob Ruhr in po raznih sosednjih pokrajinah. V največ slučajih so zasedli zavezniki kolodvorne in železnice kamor so prišli. Vse kaže, da mislijo še naprej prodirati.

NORVEŠKA ZAHTEVA ODŠKODNINO.

Christiania, 23. marca.—Norveška vlada je odposlala v Washington posebno odposlanstvo pod vodstvom prejšnjega justičnega ministra Ivana Bredel, da pospeši rešitev zahteve, ki jih je stavila Norveška Zdrženim Državam, namreč da ji morajo plačati \$14.000.000, kot odkodnino za norveške bojne ladje, ki so jih rabile v vojski.

MCCORMICK SE POTEGUJE ZA AVSTRIJO.

Ententa naj formalno odpusti Nemški Avstriji vso vojno odškodnino.

Washington, 23. marca.—Zvezni senator Medill McCormick iz države Illinois je včeraj poslal pismo državnemu tajniku Charles E. Hughesu, v katerem zahteva, naj reparacijska zavezniška komisija kratkoma izjavi, da se zavezniki definitivno odpovedo vsaki vojni odškodnini od strani Nemške Avstrije.

Senator se sklicuje na to, da v Ameriki zbiramo milodare, da bi stradajoče otroke v Srednji Evropi ohranili pri življenju, pri čemer pride predvsem Avstrija v poštev, istočasno pa reparacijska komisija zahteva od Avstrije, naj izroči 6000 molznih krav.

TUDI ITALIJA PRIZADETA.

Zavezniki so določili 50 procentno carino na vse blago, ki se izvaža iz Nemčije. Zaradi tega je tudi Italija zelo prizadeta, ker ne more trgovsko obratovati z Nemčijo. Tako se ne more izogniti trgovini z Anglijo in Ameriko, kar pa za njo vsled slabe italijanske valute ni posebno ugodno.

"ŠIRITE LIST "EDINOST"!

M. Elizabeta:

VSA CELICA JE POLNA ALELUJE.

Vsa celica je polna aleluje, raz stene se smehlja Velikanoč, na mojem oknu solnce zlato kuje, igra se z njimi cvet škrlatnovroč.

Velikanoč me gleda dol z razpela... Ne vidim več krvi, globokih ran, ne vidim krone trnjeve krog čela, kot solnce zdaj žari odprta stran.

Vsa celica je polna aleluje, le njega gledam, Kralja vse časti; oh praznem grobu duh se moj raduje on, ki ga ljubim, Jezus, Bog, živi!

VESELO ALELUJO

Želi vsem našim sotrudnikom, zastopnikom in naročnikom

Uredništvo in upravništvo "Edinosti."

NOV NAČRT,

kako se bo dalo veliko prihraniti pri železnicah.

Washington, 21. marca.—Senatorju Cumminsu, ki je predsednik oddelka za meddržavno trgovino, je danes nacionalna zveza železniških lastnikov predložila načrt, kako bi se dalo vsako leto pri železnicah prihraniti milijone dolarjev. Načrt meri na to, naj kongres pokliče v življenje takozvano "Railway Service Agency".

Ta "Railway Service Agency" naj bi bila nakupna centrala vseh železnic za obratni material, ki ga naj bi potem dajala v najem posameznim železnicam in sicer po najemnih cenah, tako, da ne bi delala pri tem nobenih dobičkov.

14 UR JE BIL MRTEV.

Genf, 23. marca.—Iz Berna poročajo, da je bil neki tamkajšnji duhovnik ur navidezno mrtev. Bil je to 50 let stari protestantovski pastor Baudenbacher, ki je imel že dolgo časa srčno napako. Nekega dne se zgrudi brez zavesten. Zdravniki, ki so bili poklicani, so konstatirali smrt in so izstavili, kakor običajno, mrtvaški list. Začeli so že z vsemi pripravami, da ga pokopljejo. Po preteku 14 ur pa se je navidezni mrtvi zopet zavedel in zdravniki so izjavili, da bo še dolgo vrsto let lahko ostal pri življenju.

GARTENSTEIN PROTI SABATHU.

V petem kongresnem okraju so začeli vnovič šteti glasove.

Chicago, Ill., 22. marca.—V petem kongresnem okraju so začeli revidirati glasove novemberskih volitev za oba kongresna kandidata Sabatha in Gartensteina. Sabath je trdil, da je bil izvoljen z 298 glasovi večine, Gartenstein pa pravi, da je v resnici zmagal on z 2500 do 3000 glasovi. Ker je bil njegov volitveni kontest pri volitvenih oblasteh brez uspeha, se je pritožil v Washington. To je pomagalo. Zdad so začeli pregledovati glasove. Baje so se godile goljufije. Sabath je baje tudi socialistične glasove štel zase in v nekaterih okrajih je bilo oddanih več glasov, kakor je bilo volilcev. Radovedni smo, kakšen izid bo imela ta revizija.

PLEBISCIT V GORNJI ŠLEZIJI.

Berlin, 23. marca.—Pri ljudskem glasovanju v Gornji Šleziji je bilo 60 procentov vseh glasov oddanih za Nemčijo in 40 procentov za Poljsko. Nemci te svoje zmage niso posebno veseli, ker sta se ravno pokrajini Ples in Ribnik, ki sta bogati premo-ga, odločili za Poljsko. To je velikanski udarec za nemško industrijo, zato Nemci že premišljujejo, kako bi protestirali proti izidu plebiscita v omenjenih dveh pokrajinah.

TRGOVSKA POGODBA MED ANGLIJO IN RUSIJO

je velikega političnega pomena.

London, 23. marca.—Trgovska pogodba, ki sta jo Lloyd George in trgovski minister Sir Robert sklenila z Rusijo ne oziraje se na razna nasprotovanja, je veliko večjega pomena v političnem, kakor v gospodarskem oziru.

Dasiravno s to pogodbo sovjetska vlada ni priznana običajnim diplomatskim potom, vendar je priznana kot vlada, ki de facto obstoja in merodajni krogi so mnenja, da bo v doglednem času prišlo do politične pogodbe med Anglijo in Rusijo.

Kakor pričakujejo, bodo v kratkem angleški trgovski delegati od-potovali v Rusijo. Sedaj pa se vrše pogajanja z ozirom na trgovsko zvezo z Rusijo in Nemčijo, Italijo, Švedsko in Finsko.

BATUM ZOPET V BOLJŠEVIŠKIH ROKAH.

Konstantinopol, 23. marca.—Ruski boljševiki so zasedli mesto Batum. Turški nacionalisti, ki so ga imeli prej v rokah, so morali mesto zapustiti. V Batumu je že na površju sovjetska vlada.

PODROBNOSTI O PADCU KRONSTADTA.

Stockholm, 23. marca.—Semkaj dospeli pribežniki poročajo o grozovitostih, ki so jih počenjali v Kronstadtu boljševiški vojaki pod vodstvom Leona Trotzkyja. Takoj ko je Trotzky zavzel mesto, je dal poloviti vodje upornikov ter jih kratkoma postreliti. Trupla so zmetali na led v Finskem zalivu in so jim nadevali železa in svinca v žep, da se bodo koj potopila, kakor hitro se bo začel led tati.

Kakor poročajo ubežniki, so se godile še razne druge grozovitosti. Domače prebivalstvo je v veliko slučajih izdajalo upornike boljševikom in ti so jih potem spravili skupaj v posamezne oddelke in jih kar s strojnimi puškami postrelili.

ŠIRITE "EDINOST".

SOCIJALIZEM.

Paris, 4. marca.

Kakor socializem ni bil kos samemu sebi ob izbruhu svetovne vojne, tako in še manj pa je zmožen najti novo pot v dobi, ki sledi svetovni moriji. Prej si je bil staval nalogo obdržati mir in ga ni, danes hoče mir zopet dati in ga ne more. Globoke brazde je orala zgodovina teh kratkih let po osušenih doktrinah K. Marksa in brutalno silo vrgla človeka-sanjača o neki bodoči zlati dobi miru in sprave na krvava tla povojne dobe. In na razvalinah, katerih socializem ni mogel zabraniti, katere je pomagal sam kopčati kljub vsem kongresnim sklepom, na teh razvalinah se je moderni socializem razsul. Vsi pojavi, kojim smo mi priča niso nič drugega, nego siloviti sunkoviti poizkusi vstajanja.

Morda ravno francoski socialisti v tem oziru dajejo lep zgled. Predvojnja kompaktna masa francoske stranke internacionalistvo se je razsula v meglo rudečega prahu, v nebroj strank in strancic, ki nosijo vse ime socialistov in druga drugo izključujejo, druga drugo preklinjajo in psovajo, druga drugi očitajo izdajstvo. Na predsedniškem stoletju francoske republike sedi socialist, predsednik pariške vlade je socialist, vsaj bila sta oba dolgo, dolgo let. Predsednik mednarodne delavske pisarne v Ženevi A. Thomas — medvojni municijski minister, je aktiven sodrug, ki očita prvima dvema izdajstvo. In tako lahko gremo od desne proti levi mimo nebroj manj in vedno bolj dvoršenih socializmov — vsak svojo stranko in svoj list — do čistih boljševikov, katere njih bivši sodrug Briand zapira po desetih. Ta celi kor se med seboj zmarja kot so se svoje dni buržoazija in sodruge.

Poti iščejo in je ne morejo najti. Internacionale se ustvarjajo druga za druga, a enotne poti ne dobijo.

Ali je današnji svet zrel za sodruški paradiz? Ni zrel opijejo eni in kažejo na mizerijo ruske revolucije. Ali jo delavci dovolj poučeni, da morejo vzeti v roke sami vodstvo narogospodarstva. Niso zrel, govori-jo eni, in kažejo na sposobnost delavskih svetov, so zrel, govori-jo drugi in opijejo po revoluciji.

Ali naj buržoazija sodeluje? Ali naj mi sodelujemo z buržujskim razredom? Ali naj skušamo izboljšati trenutno stanje delavstva z izboljšanjem soc. zakonodaje, ali pa naj čakamo, da pade v revščino in potem v revoluciji prime vlado v roke? Kolikor vprašanj toliko mnenj!

Globočina tega beganja in iskanja se pa zrcali v spoznanju, ki ga je prinesla vojna in njene posledice. Ali je zadostno, da se delavski narod mednarodno zveže in da prime oblast v svoje roke? Ali je dosti, da se strokovno izobrazi za to svojo bodočnost? Zgodovina je rekla, je vknile: ne! Ni dosti!

Treba je notranje preobrazbe, treba je duševno plemenitost dati nazaj i delavcu i delodajalcu, treba je vratko postaviti človeški rod nazaj na stališče ro zapovedi, na socialni čut pravičnosti ljubezni, vesti in strahu pred učenostjo, potem šele bo socializacija, potem bo najčistejši komunizem mogoč.

Te formule socialisti nočejo izreči. A vidijo, da so vsi njih programi prazni in ničevi, ako z osvoboditvijo delavskega razreda ne delajo tudi na osvoboditvi od sebičnosti in mrzlega materijalizma.

L. K.

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Pueblo, Colo.—Gospica Ana Kristich je pustila za seboj v Puebloj jako dobre vtise in od kar smo jo slišali, imamo upanje na boljšo bodočnost nove Jugoslavije. Miss Kristich je res temeljito izučena in njena izkušnja v zadnjih dveh balkanskih vojnah obširna, tedaj kar pove je jako zanimivo in trajne vrednosti.

Vodniki in vodnice višjih sol in pa predstojnice raznih družbenih zvez so kmalo zvedeli, da smo imeli Jugoslovani imenitno osebo na obisku. Tedaj je morala imeti po štiri predavanja vsak dan. Nehote so občudovali njene izvanredne vednosti in njeno na vso moč vpludno obnašanje. Kaj pa, tudi nam je bila v kredit in lahko smo bili ponosni na to kar so poročali o njej naši dnevniki. Imenovali so jo naravnost Jugoslovanko iz Belgrada.

Dasiravno je pravi ogenj za katoliško vero, razume nād vse takti- no govoditi tudi pri drugovercih, tako da nikdo ni bil užaljen. V katoliških krogih je iskreno izraževala svoja želja, da bi se gradila potrebna katedrala v kapitolu Jugoslavije. Še celo pravoslavni Srbi so se jeli navduševati za to stvar, ker je tako spretno razjasnila, koliko bi pripomoglo za bratsko ujedinjenje. Svoje so-vernike je pa še ogrevala z mislijo na versko dolžnost: ločene kristjane privabiti v tesneje zvezo.

Njena blaga duša je kar polna pričanja, da nam je Bog da priložnost svoje so-brate Srbe pridobiti za popolno zjedinjenje v sv. veri. Ona dobro pozna mišljenje in razpoloženje svojih Srbov in tudi drugih Jugoslovanov.

Seveda, ona meni, da bi mi Slovenci in Hrvati ne smeli neprijazno obsojevati napak Srbov ter jih mrziti, ker so vendar bili več stoletij pod čudnim vplivom sovražnih narodov. Bližajmo se jim in sami se bodo približali! Omenjala je na vso moč prepričevalno, da so nasprotnega naziranja le odpadniki, ki odvrta- čajo vse tri dele Jugoslavije od Boga in vsake vere.

Brez vere, kaj pa, brez Boga bi radi dosegli uspeh, blagostanje v deželi. Tako neumno, kakor če bi hotel imeti dobro zemljo, prijeten dom, brez svetlobe, brez solnca. Naprej brez vere, naprej brez Boga, to je njih vzvišena ideja. Oh, plitva misel, slabo podkovana! Napor, zidanje brez vse podlage! Njim se tako zdi, da je začetek in konec—edina podlaga; za njimi naj pa vsak slepo potrdi. To je povelje. Skušnja vekov uči, da takole modrovanje ni nič boljega kakor gobe po dežju; hitro prirastejo, hitro dozoriijo, se hitro pomandrajajo. Ne vidim, mi ni vseč, ne verujem: kako globoko! Malo vede, nekoliko nepristranske zgodovine, samo nekaj te svetlobe naj posveti na tvoje mračno mišljenje in kakor strupene gobe se vse skrči in razpade. Nekoliko potruditi se je treba in spoznali bomo, kako trdno podlago ima sv. vera, kako trdno debelo. Veda, zgodovinsko stara kakor človeški rod, vse potrjuje. Vera, širja kot vse druge vednosti, sega povsod kjer živi človeški rod. Ljudje vseh krajev, vseh časov, tudi oni med najučenejšimi jo spoštujejo in jo ljubijo. Veliki mogočnejši je niso mogli zatreti; kruti, grozoviti sovražniki je niso mogli pokončati. Vse nasprotstvo proti njej je le kakor srdito lajanje psičkov na luno, le kakor besnega sovražnika strelji proti solncu. Prijatelj, kdo bo odnehal?

Da bi ji ne mogel nikdo kaj nepoštenega spodtikati, noče sama nobenih darov za katedralo sprejemati. Tukaj je naprosila Rev. P. Ciril Zupana, na bi si pridobil nekaj rojakov za odbor, ki bi odpošiljal milodare. Mil. škof denverški Tihen je veselo začel, ted daroval sto dolarjev. Če kaj damo ali ne damo, njen obisk nam ostane v prijaznem spominu. P. Cyril Zupan, O. S. B.

Forest City, Pa.—Videla sem, ni še dolgo tega, v Prosveti dopis iz Forest City, kjer neka Micka obrekuje našega g. župnika, da so naredili 50 tisoč dolga. To nikakor ni resnica. Dolga je, kakor je znano, 12 tisoč in ga je bilo že takrat 6 tisoč, ko so g. župnik k nam prišli. Dali so popraviti župnišče, kjer je vse doli teklo in napraviti stopnice pred cerkvijo. Ostalo jim je nad tri tisoč dolarjev. Iz tega se razvidi, kake gorostasne laži priobčuje Prosveta. Omenjena Micka pravi nadalje, da bodo morali g. župnik farno zapustiti. V slučaju da bi šli od nas bodo šli iz lastnega nagiba. Toliko pa rečem, da ne bo nikoli več tako dobrega gospoda v Forest City, vsaj po mojem mnenju, ne, v slučaju, da nas ta zapuste. Saj vredni jih nismo, potrebni pa smo jih zelo!

Naročnica.

Chicago, Illinois.—Cenjenim rojakom v Chicagi naznanjam, da bo Stavbinsko društvo "Slovenski Dom" v torek dne 5. aprila v cerkveni dvorani izdalo 51. novo serijo.

Rojaki, pristopite v to prekornostno društvo! Z malimi tedenskimi prihranki si v nekaj letih prihranite lepo svoto denarja! Stariši, pripravajte Vašim sinovom in hčeram, da pristopijo v to društvo in se tako uče varčevati! Velike koristi je pa tudi za take, ki si mislite kupiti svoj lastni dom, hišo. Kajne, danes kupiti hišo in to še v milijonskem mestu, kot je Chicago, ni lahka stvar za revnega delavca! Rojaki pri tem si Vi lahko opomorete, ako pristopite v stavbinsko društvo "Slovenski Dom". To društvo Vam bo radi volje pomagalo v tem oziru, posodilo Vam bo potrebno svoto denarja, kar boste potem odplačevali na male obroke. Dočim ako kupite hišo in se zadolžite na bankah, boste morali plačevati visoke obresti tujcem. Zato pristopite v imenovano društvo in podpirajte sam sebe!

Ako želite dobiti o tem več pojasnil, se obrnite na: Mr. Joseph Zupančič, 1824 West 22nd Place, ali pa na podpisanega.

John Terselich,
2300 So. Hoyne av., Chicago, Ill.

CHICAŠKE NOVICE.

"Tri sestre", igro v treh dejanjih, je priredilo na cvetno nedeljo društvo Marije Pomagaj št. 78. K. S. K. J. v cerkveni dvorani sv. Štefana v korist nove slovenske šole in nove dvorane. Igralci in igralke so nas naravnost presenetili s svojim izklesanim igranjem. Vsi od prvega do zadnjega zaslužijo najlepšo pohvalo. Ko bi opisovali vsakega posebej, bi nam zmanjkalo besed. Igrali so: g. Albin Zakrajšek, ga. Marija Blaj, ga. Minka Starc, gđc. Rozalija Vahtar, ga. Zora Cerjanec, g. Jacob Muha, g. John Starc, ga. Helena Kushar, g. John Gradishar.

Odveč bi bilo ocenjevati naše igralke, ki so nastopile v tej igri. Vse so že več ali manj rutinirane v igranju, zato vedno že naprej vemo, da se jim bo posrečilo. Toda, kolik igralski talent je skrit v osebi našega Mr. Albina Zakrajška, to smo šele pri tej predstavi spoznali. — Mr. Gradisharju že ni drugega treba, kakor da se pokaže in vse občinstvo izbruhne v smeh. Mr. Jack Muha igra tako lepo, simpatično, da ga je veselje gledati. — Želimo si, da bi doživeli še več takih večerov, kakor smo ga na cvetno nedeljo! — To pot je bil naš režiser Mr. Čagran lahko zadovoljen s svojim uspehom.

Naš župnik Rev. Kazimir Zakrajšek se je povrnil iz misijonov, ki jih je vodil pretekli teden v Ambridge, Pa., in Canonsburg, Pa. Dolgo časa se hodi na misijone po Ameriki, vendar je rekel, da tako uspešnega in lepega misijona še ni doživel.

Zbolela je Mrs. Rosie Banich. — Želimo ji, da bi čim prej okrevala! Mrs. Mary Skulj iz Jolieta, Ill., je bila v nedeljo na obisku v Chicagi pri svoji sestri Mrs. Augustin.

Mrs. Etelka Zver, ogerska Slovenka, se je 18. t. m. napotila v mesto po važnih opravkih. Po nesreči je prišla pod cestno železnico, ki jo je tako udarila, da je bila v par minutah mrtva. Tukaj zapuša žalujočega soproga in devet otrok. Doma je iz Žižkov iz Crensovške fаре. — Bog ji daj večni mir in pokoj!

Drive.—Navdušenost in požrtvovalnost naših rojak za novo šolo in novi narodni dom ne pozna nobenih mej. "Drive" se je tako obnesel, da je do zdaj zbranih že nad \$30.000.

Mr. Ivan Kušar je prejel te dni pismo iz stare domovine, ki je hodilo celih 12 let in 5 mesecev, predno je prišlo v njegove roke. Pismo je bilo datirano z dne 13. nov. 1908, in nosi tudi poštni pečat istega dne. Pismo je vse prežigosano, znamenje da je romalo skozi marsikateri poštni urad.

VELIKI TEDEN V ŽUPNIJI SV. ŠTEFANA, CHICAGO, ILL.

V sredo večer ob sedmih se začne takozvane "tenebrae" ali molitve velikega tedna, ki jih bomo opravili pri nas slovesno, kakor so jih opravljali doma v starem kraju. Po molitvah je križev pot.

Ta četrtek je veliki četrtek. — Samo ena sveta maša in sicer ob osmih. Peta sv. maša. Med mašo skupno sv. obhajilo, h kateremu vabimo celo farno, kdorkoli ne dela. V sredo popoldne in zvečer bo spovedovanje; enako še v četrtek zjutraj. Po sv. maši procesija. Presv. Rešnje Telo se bo preneslo k oltarju Matere Božje, kjer bo ostalo celi dan. Ta dan je dan ustanovitve presv. Zakramenta in dan Jezusove molitve na Oljski Gori. Vsaj eno uro molitve naj bi opravil vsak katoličan ta dan. Otroci bodo celi dan opravljali stražo pred sv. Rešnjim Telesom.

V četrtek zvečer ob sedmih zopet molitve, po molitvah pa pridiga in pobožnost.

V petek je veliki petek, spomin smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zjutraj ob osmih se začne pobožnost. Veliki petek zvečer ob sedmih zopet molitve, po molitvah pa pridiga in pobožnost.

V soboto velika sobota. Blagoslov ognja in pobožnost se začne že ob sedmih. Blagoslov krsne vode in velikonočne sveče. Ta dan naj vsi prenovijo svojo blagoslovljeno vodo. Staro naj zlijejo na vrt v zemljo.

V soboto popoldne je blagoslov velikonočnega jagnjeta in sicer ob dveh, treh, štirih in petih in zvečer po vstajenju.

Veliko soboto smete jesti meso že opoldne, ker se neha post ob 12. opoldne.

Veliko soboto zvečer ob osmih slovesno vstajenje. Najprej slovesne molitve, potem procesija.

Prihodnja nedelja je velikonočna nedelja. — Vstajenje Gospodovo. — Svete maše kakor po navadi. Ob pol enajstih velika sv. maša.

Na veliko nedeljo bo služba božja po starem času, kakor je bilo to do sedaj. Kako bo v prihodnje, bo že pravočasno naznanjeno.

Rev. Kazimir Zakrajšek,
župnik.

CLEVELANDSKE NOVICE.

Izsiljevalci, ki so poslali grozilna pisma rojaku John Flajšmanu na 64. cesti in Et. Clair Ave. in J. S. Popoviču na 2537 St. Clair ave. so po poklicu čevljarji. Njih imena so Martin Curbav, 1076 E. 76th St.; George Zumas, 1027 E. 71st St.; in Harry Ben, 2577 E. 59th St. Policija jim je prišla prav zlahka na sled, kajti kot vidi še niso mojstri svojega novega poklica. Popoviču se je v pismu ukazalo, naj lepo dne v škatljo za čevlje \$10.000 na pokrov naj napiše neko ime in naj jo nese v navedeno popravljalnico čevljev na St. Clair ave. Popovič je seveda takoj ko prejme pismo obvestil policijo in na dan, ko je imel Popovič primesti denar so e napotil v čevljar-

nico eden izmed detektivov in pustil škatljo kot določeno. Potem se je pa še nekoliko obotavljal in opazoval čevljarja pri njegovem delu. — Čevljar je položil škatljo v razložbeno okno in kmalu je prišel eden izmed zarotnikov in skupno sta jo s čevljarjem odprla a na svoje razočaranje sta našla samo kup papirja, narezanega v obliki bankovcev. Policija, ki je bila na straži je takoj oba aretirala, pozneje pa še enega.

Rev. John Miklavčič je došel pretekli teden iz stare domovine v Cleveland. Bil je župnik 16 let pri Sv. Treh Kraljih nad Vrhniko. Pokojnik clev. škof mu je še decembra poslal sprejemnico za potovanje v Ameriko. Rev. Miklavčič ostane začasno pri župniku Rev. Ponikvarju. Na cvetno nedeljo je imel sv. mašo ob 6. uri. Želimo mu obilo uspeha v novi domovini!

George Kaušek, 2122 Hamilton av. je bil obsojen od sodnika Stevens na \$100, ker je imel pri sebi razinov. "Delavec sem, in od časa rabim malo krepčila", je dejal sodniku, "toda odslej bom pil samo vodo".

V pondeljek zjutraj pretekli teden je došel rojak Mat. Krivec iz Richmwood, W. Va., na Union postajo v Clevelandu, kjer sta mu dva lopova na rafiniran način izmaknila \$340, denarja. Rojak Krivec sumi neke rojake tatvine. Tat je bil šest čevljev visok, mlad, bolj suh. Rojaki naj se pazijo. Kdor bi mogoče izsledil tatu, je rojak Krivec obljubil \$50 nagrade. Njegov naslov je Mat. Krivec, Camp 63, Richwood, W. Va.

OGLASI V "EDINOSTI" IMAJO NAJVEČ VSPEHA!

Last komur čast!

To so besede, ki so najprimernejše za naslov vrstic, s katerimi se naj zahvalim našim blagim dobrotnikom, naročnikom in vsem našim rojakom in rojakinjam v Clevelandu, Lorainu in Barbertonu, Ohio.

Kaj je potovanje in agitiranje za razne liste, ve le oni, ki je že kaj enakega poizkusil. Marsikateri izmed takih popotnikov pravi, da ta pot ni posejana s zlahtnimi rožicami. Vsaj tako sem večkrat čul od marsikatega enakega popotnika. Toda, kar se pa tiče mojega popotovanja in agitiranja za naše katoliške liste "Ave Maria", "Edinost" in "Glasnik P. S. J.", pa moram reči, da je bilo to agitiranje prava zabava. Cleveliansko naselbino nazivljajo slovensko metropolo — drugo belo Ljubljano. Ta naselbina pa ne prednjači pred drugimi naselbinami samo radi številnih naših rojakov, ampak tudi po svoji velikodušnosti in katoliški narodni zavednosti. To lahko izjavljam, ker številni novi naročniki, ki so pristopili v krog naših naročnikov lista "Edinosti", dokazujejo in potrjujejo dosledno mojo izjavo. List "Edinost" postaja močnejši in v kratkem bo zahajal po trikrat na teden v naše bujne in krasno napredujoče slovenske naselbine v Ameriki. Ne bo pa dolgo, ko bo "Edinost" stala vsaki dan na straži zavednega katoliškega slovenskega delavstva v Ameriki. Nikdar bi se ne upal kaj takega napisati, toda ko sem pa govoril ustmeno s tisoči naših naročnikov v vseh delih države Ohio ter slišal njih prošnje za skorajšnji katoliški dnevnik, sedaj pa trdim iz lastnega prepričanja, da je stvar mogoča in "Edinost" mora in bo postala v najkrajšem času dnevnik in obenem steber slovenskega delavstva v Ameriki. Do tega cilja moramo in tudi bomo prišli, to nam potrjuje nova junaška četa novih naročnikov v državi Ohio.

Če nam ostale naselbine po Ameriki odgovore le na polovično, kar nam je država Ohio, bo začetni z dnevnikom prav lahka stvar. To sem omenil le mimogrede. Namen moj je danes da se zahvalim našim tisočim dobrosrčnim rojakom v Ohio. Dovolj se Vam itak zahvaliti ne morem, vendar, dovolite mi, da se Vam zahvalim vsaj deloma za Vašo gostoljubnost in prijaznost!

Ako bi hotel zahvaliti vsakega posameznega bi napolnil najmanj dvanajst izdaj našega lista. Vendar si ne morem kaj, da ne bi nekaterih z imenom imenoval. Zato se v prvi vrsti najprisrčneje zahvalim Mr. Suhadolniku in njegovi družini v Clevelandu, ker mi je dal na razpolago svoje prostore, kjer sem imel svojo zalogo knjig itd. Za prijaznost in postrežbo se pa Vam itak dovolj zahvaliti ne morem. Istotako se najtopleje zahvaljujem Rev. J. Ponikvarju, župniku sv. Vida, ker mi je dovolil, da so dečki prodajali pred cerkvijo Mohorjeve knjige in naše liste. Prisrčna hvala tudi našemu neumornemu zastopniku Mr. Strnišu, za njegov trud, ki ga je imel z mano tekom mojega bivanja v Clevelandu. Zahvaljujem se tudi najprisrčneje naši vrli zastopnici Mrs. Gaspari za njeno izborno postrežbo, kjer sem stanoval nad mesec dni. Kje pa naj dobim primerne besede, da bi se z njimi zahvalil Rev. J. J. Omanu, slov. župniku v Newburghu, za njegovo gostoljubnost in prijaznost. Poleg tega da ste priporočili naše liste, ste mi pomagali še drugače. Father, bodi Vam naj iskrenejša in najprisrčnejša hvala za vse kar ste storili za naše liste in naše podjetje! Hvala tudi našemu tamošnjemu zastopniku Mr. Resniku, ki mi je pomagal iskati naročnike v Newburghu. Zahvaliti se moram tudi Rev. Jos. Škurju v Collinwoodu za njegov prijazni sprejem. Istotako tudi najprisrčneje zahvaljujem našega marljivega zastopnika John Mesca v Collinwoodu, za njegovo izborno postrežbo in njegov trud, ko je hodil ob večerih z mano agitirati za naše liste.

Vso zahvalo pa zaslužijo naši vrli "Lorainčanje". Njih gostoljubnosti in prijaznosti ne bom nikoli pozabil. Posebno se zahvaljujem naši vrli zastopnici Miss Frances Bombach, ki mi je šla na roko in mi izkazovala največjo prijaznost.

Največjo pohvalo in zahvalo pa zaslužijo naši zavedni rojaki v Barbertonu, O. Predvsem me veže dolžnost, da se najtopleje zahvalim Mr. J. Lekšanu, ki se je toliko trudil, da me je popeljal v sleherno hišo v barbertonski naselbini. Istotako se zahvaljujem Mr. Okolišu in Mr. Fr. Zupančiču, našemu zastopniku za barbertonsko naselbino. Zahvaljujem se pa tudi vsem posameznim družinam za gostoljubnost in prijaznost.

Nekaj dni predno sem se podal proti domu, sem prejel od doma častitke radi velikega vspeha, ki sem ga dosegel med našimi vrli "Ohajčani". Toda teh čestitk nisem vreden jaz, ampak Vi, rojaki v Clevelandu, Lorainu in Barbertonu in drugih delih države Ohio. Da je bilo meni mogoče z mojim uspehom "over the top", je pripomogla, predragi rojaki, Vaša požrtvovalnost, katera priča da Vi zahtevate na vsak način svoj dnevnik čimprej je to mogoče.

Predno končam se še enkrat najlepše in najprisrčneje zahvaljujem vsem družinam, kakor tudi posameznikom za gostoljubnost in prijazni sprejem v Clevelandu, Lorainu in Barbertonu in po drugih delih države Ohio. Za vse naj Vam bo Bog obilni plačnik!

In Vam rojakom, ki bivate po drugih slovenskih naselbinah v Ameriki, naj bodo za vzgled naši požrtvovalni Ohajčani! Pridružite se nam in stopimo krepko vsi na delo za naš lastni katoliški dnevnik, ki bo naša last, ki bo pisal za skupne interese, ki mu o v prvi vrsti za našo stvar, "za vero, dom in narod"! Le kadar bomo imeli tak dnevnik, tedaj in samo tedaj bomo v stanu braniti svoja načela pred sovražniki katoličanstva!

John Jerich.

VOJNIMIR ALI POGANSTVO IN KRST.

(Spisal Josip Ogrinec.)

I.—del. Poganstvo.

1. Ratibor, slovenski starešina.

Dežela je bila poteptana in oropana, stanovanja človeška požgana in razrušena, ko so se Slovenci, očetje naši, naselili preko današnjih slovenskih pokrajin. Huni namreč, ljud divje in grozovitega značaja, so poplavlili nekaj let popred Evropo od vzhoda do zapada ter vrčevaje se pokončali napredek in dela človeških rok tudi po tamošnjih krajih. Ali naši pradedi, miroljubni in marljivi poljedelci, so si iznova postavili pohoštva, napravili si priročno orodje za kmetovanje ter jeli v miru pa v potu svojega obraza uživati sad svojega truda.

Toda dnevi zlatega miru in blagostanja so bili Slovencem le kratki. Zavidljivi, sovražni in bojaželjni sosede so od vseh strani prežali nanje. Očetje naši so bili kmalu primorani braniti svoje imenje in silo odbijati s silo. In le njih hrabra pest jim je spet pripomogla, da so zapored strahovali trojne sovražnike, ki so jih bili napadli; četrti pak, Obri, so strašni že po imenu, najkrvoločnejši in številni, kakor listja in trave, ti so jih preplavili, da je bila še tako junaška bramba Slovencev zastoj, da so se morali vdati.

Mnogo let so potlej naši predniki ječali pod težkim jarmom teh grozovitih sovražnikov, ki so bili povsem enaki poprejšnjih Hunom: že po vnanji podobi grdi in strašni, po duhu pa sirovi in razdvijani. Zgodovinarji pripovedujejo o njih, da je bil ta poganški ljud brez vere in morda tudi brez človeških čutov. Živili so se o potepinstvu in ropu. Podložnim Slovencem, ki so jim bili sužnji, jemali so brez vesti katerikoli imetek, davili brez usmiljenja njih žene, oskrunjevali hčere, metali otroke psom, odrasle in mladeniče pa silili, da so drugod ropali in vojskovali se zanje. Poleg teh in še drugih neštevilnih grozovitosti pak so tudi na tisoč in tisoč slovenskih družin zarobili ter je s sabo v vzhodne kraje odpeljali v mučno suženstvo. Naši pradedi, ki si tako dolgo niso mogli srda ohladiti nad temi grozovitimi trinogi, imenovali so je primerno in pravično "pesjanarje" ali "pesoglavce" in dandanašnji še sprehača človeka groza, ko čuje ta primka iz slovenske pravljice.

To je bila pač nemila usoda za ves

slovenski narod, bili so bridki dnevi in Bog ve, kdaj bi jih bil konec, pa — naenkrat vstane mož poln navdušenosti za svobodo in blagor svojih rojakov, mož slavnega spomina, Samo po imenu. I.—ta je hodil od kraja do kraja med Slovani, tolažil je, prigovarjal jim poguma in skrivaj jim razodeval svoj naklep, da naj bi vsi skupoma planili nad le-te tatarske vrage. In reš, njegova blaga misel je bila vsem tako všeč, da so se nemudoma zložili v tisti vzajemni namen. V kratkem pripravljani na boj, so zavihteli zviškoma meče nad Obre ter jih užugali. Nekaj so jih potolkli, ostale pak potirali iz slovenskih dežel v njih vzhodne kraje, v azijske pustanje. (Obri so ostali še zmeraj v ogrskih ravninah, Op. izd.)

Po tej slavni zmagi jim pesoglavni ljud dolgo časa ni sile prizadeval. Zakaj, četudi se je za časa Samu kralju sledečih knezov spet kdaj pri-tepel, strahovale so ga združene moči vselej zlahka in hitro. In tako si Slovenci iznova oddahnejo, popravi-jo razdrta pohoštva, poteko s plugom na polje, skratka, povrne se jim nekdanja srečnejša doba.

Za teh časov je kneževal Borut, slovenski vojvoda. On sam je bil na Koroškem, svoje poročnike, starešine in župane, da dele pravico pritoževalcem, da čuvajo nad varstvom slovenskih mej in da so mu o sleherni količjak nevarni zgodi vsak s svojo zadrugo kar najhitreje na pomoč, — take može pak je imel po različnih krajih razdeljene.

Eden izmed znamenitejših tistih starešin je bil Ratibor. Naselil se je bil na kranjskem Gorenjskem, ne daleč od savskih bregov, vrhu prijaznega holmca, kateremu je gosto smrečje obrobilo severno stran, krotek potoček pak omival južno vznožje. Na planem površju mu je stalo mično selce, majhen gradič, Predosle po imenu. Razgled ž njega je bil daljen in krasen: na zgor-njo plat sinje gorovje mogočnega Grintovca, na spodnjo peščeni posavski prod, po katerem se je valila peneca reka, in potlej prostrane poljane preko južno-zapadne ravnine.

V ondašnjih pomirjenih časih, ko se tudi naša povest začena, je živel Ratibor kaj zadovoljno in prijetno tam gori. Pod lastnim ostrešjem, v prelepem domu na Predosljah, se mu je razcvitala ravno najjasnejša družinska sreča. Mlada žena Radoslava in dva ljubeznjiva otročiča, sinek Vojnimir in nekaj mlajša hčerka Zorina, njemu na strani, to mu je bilo

ve in pravo veselje na svetu. V krogu le-te svoje male družine ni nikoli ničesar pogrešal, pri njej mu je bil najkrajši čas, pri njej je bival skoraj neprenehoma in najraje, ob njej so se mu prihodnji dnevi kar najprijazneje smehljali.

Prav tako vedra zadovoljnost mu je tudi sijala z obraza, kadar se je ozrl s Predoselj doli v ravnino. Tam doli so stanovali kmetje v veliko vaseh po rodovitnih poljanah, marljivo obdelovali polje pa odrejali si čede ter mirno uživali sad svojega truda in prizadevanja. Te, podložne svoje, ki so ga ljubili kakor očeta in on nje kakor svoje otroke, obiskal je prav pogostoma pa prijazno moževal ž njimi; vesel je bil njihovega blagostanja, obilnega pridelka in čedne prireje, žalosten pa, če se je kak nezdoga kateremu pripetila. To se ve, da sta mu taka priljudnost in tolika skrb za srečo in blagor njemu izročene zadruge priklonili splošno vdanost, da so ga vsi vprek iz vsega srca ljubili, spoštovali in posebno radi spoznavali za svojega starešino in gospodarja.

Vse to je storilo, da je Ratibor najraje ostajal pri svojih ljubih doma in njemu poverjeni zadrugi pred očmi. Le če je sovražna nevarnost kdaj zažugala od kod, — pesjanarji so namreč tudi še za njegovih časov prežali iz svojih daljnjih zakotij in zdaj tu, zdaj tam ropajoč in požigajoč prihrumeli v katero slovensko vas, — takrat je brž za en dan ali dva pohitel h knezu Borutu na Koroško, sporočat mu, kaj se godi, in posvetovat se ž njim, kaj v naglici početi. Kot starešina namreč je bil on tudi vojvoda v vojnih časih.

Odkar je bil tako starešina na Predosljah, mu še nobena oblačica znatno ni skalila vedrega obzorja njegove pozemske sreče in nikakšna grenkobna težava, ki tako pogostoma spremljajo človeka na tem pozemskem popotovanju, ni še vsekala čutiljivih ran njegovemu srcu. Le sem ter tje, če so sovražniki, zlasti tisti Obri, zakrozili na slovenskih

mejah, pomračil se mu je hipoma resni obraz in ozrl se je precej nemiren v negotovo prihodnost, kakor kmetič v sivi oblak, ko se nad rumeno strn drevi in daljen grom izza juga žuga nevihto. V takih prilikah se ga je tudi bojzljiva Radoslava strahoma oklepala in prav tesnega srca tožila mu svojo pravično skrb za mala, nedolžna otročiča. On pak je vselej tako in tako skušal tolažiti jo in prigovarjati jej poguma, češ, da se pred nedavnim skoraj dobrega potolčenih Obrov posihmal ni treba tolikanj bati; četudi bi se zdaj, ko vlada mogočni slovenski knez Borut, drznili trumoma privreti v njegove dežele, bi jih že spotoma poklestili združeni kmetje, katere bi neustrašeni starešine, kakor on sam, vodili proti njim; saj so vsakčas pripravljani, da junaško branijo sebe, imetje in blagostanje svoje in svojih starešin. Poleg tega jo tolaži tudi s tem, da imajo Slovenci — tačas so bili večidel še pagani in malikovalci — zlasti na kranjskem Gorenjskem mogočne bogove, ki jih varujejo sovražnikov: proti zapadu boga Triglava, ki jih zaslanja, proti severu boga Velesa, ki čuva njih čede, proti jugu pak boginjo Morano, ki bo pomagala moriti hude protivnike.

Tako je dobri mož le človeški sreči in namišljenim malikom zaupal usodo svojo in svojih izročencev. — Ali opolzla in nestanovitna, kakor malokatera druga reč, je pozemska sreča človekova in pomilovanja vreden je tisti, ki se, dokler je srečen, ne uči, kaj se pravi trpeti; dvakrat ubog, komur ni dano, da bi ob času bridkih skušenj zajemal dušni mir in tolažbo iz preblaženega studenca, kateri je edino le prava, živa in sveta vera.

2. Slovo.

Prijazen pomladni popoldan je bil, solnce se je že nagibalo za gore. Mil zrak je privabil srečno družino s Predoselj venkaj na prosto. Nekaj korakov pod gradičem pod košato lipo na klopici sedi starešina Ratibor,

njemu na levi žena Radoslava, v naročji nežno Orinico, pred njima na stezi pa triletni Vojnimirček, ukvarjaje se, kako bi iz kamenčkov hišico naredil in pre naredil.

Prav mikalo je gledati tu dol, kako križem po polju veseli kmetiči sejejo, orejo in z branami zavlačujejo brazde, pa poslušati, kako čednikom rog trobi na paši, kako pastirjem piščalke piskajo in kako pastirice sladke pastirske prepevajo. — Ratibor je ravno blagroval srečne kmetiške ljudi, ki se pač res v potu svojega obraza trudijo za svoj vsakdanji kruh, pa so vendar zmeraj tako veseli in zadovoljni. Voščil jim je, posebno svoji zadrugi, naj bi le v neprestanem miru in pokoju srečno uživala sad svojih žuljev. Kar prisopiha v tistem trenutju popoten človek po bregu navzgor, in predno se še dobro oddahne, praša zelo zbe-gan:

"Zdravi, — Vi ste starešina Ratibor?"

"Da, jaz", potrdi starešina in koj nekako vznemirjen s klopi vstane. Tujčev obraz mu nič dobrega ne obeta. (Dalje prih.)

Zmotila se je. — Debela gospa vstopi v natlačeno polno cestno železnico. Vse zasedeno. V gneči stopi enemu izmed gospodov na kurje oko. Ta takoj vstane iz svojega sedeža in ga ponudi omenjeni dami.

"O, kako ste Vi vljudni", mu pravi debela gospa.

"O, saj nisem storil tega iz vljudnosti, temveč v silobranu", odvrne gospod.

SLOVENCEM V CLEVELANDU, OHIO!

Slovincem v Clevelandu in ta možni okolici naznanjamo da ima v zalogi letošnje "Mohorjeve knjige" za leto 1921, naš zastopnik

Frank Suhadolnik,

6107 St. Clair Ave., Cleveland, O

On ima tudi v zalogi vse knjige, ki jih prodaja naša tiskarna. Za naročila in vse stvari, ki se tičejo nas se lahko obrnete vsakokrat na nje ga. Vsem ga najtoplejše priporočamo.

Slovenian Franciscan Press, Chicago, Ill.

SLAVNEMU OBČINSTVU

naznanjam, da popravljam in napeljujem vedne in plinovne cevi, kakor tudi izvršujem vsa dela, ki spadajo v plumbarsko stroko. — Pred vsem si zapomnite, da jaz izvršujem vsa dela najboljšje in za najnižjo ceno.

Nadar potrebujete naše pomoči, pokličite nas po telefonu, ali pa če pridete osebno na:

JAMES A. JANDOS, 2042 W. 22nd St, near Hoyne Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 4108

Telefon: Canal 6319.

MATH KREMESEC mesar

Priporoča Slovincem in Hrvatom mojo dobro in okusno mesnico.

Vsaki dan sveže meso, kakor tudi

— prave kranjske klobase — doma delane vedno na razpolago.

1912 W. 22nd St., Chicago, Ill.

PODPIRAJTE MOŽA, KI VAS PODPIRA.

FRANK SUHADOLNIK

Veliko stori za "Ave Maria" in "Edinost," zato ker je navdušen za katoliški tisk.

On je zastopnik za ta dva lista.

Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem on ima VELIKO ZALOGO OBUVAL.

Ljubeznjiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

ROJAKOM V SHEBOYGAN, WIS.!

Kadar želite poslati denar v staro domovino se obrnite na rojaka

MIHAEL PROGAR

1621 N. 9th STREET SHEBOYGAN, Wis.

Varno in zanesljivo pošilja denar v stari kraj, vsaka pošiljatev je jamčena.

Pozor!

— Kadar potrebujete raznega pohištva, obnite se na mene. V zalogi imam najfinejše postelje in modroce, raznovrstne peči za plin, olje in premog. Prodajam tudi vsakovrstno orodje za vse rokodelske stroke. Ravno tako imam v zalogi tudi vse avtomobilske potrebščine, kakor tudi vse potrebne predmete za napeljavo elektrike. Svoje blago razpošiljam po celi Ameriki. Pišite še danes po naš cenik!

A. M. KAPSA

(General Hardware store)

2000 - 2004 Blu Island Ave Cor. 20th St. CHICAGO, ILL.

KDO SE POSLUŽUJE PAIN-EXPELLERJA?

Delavec se ga poslužuje, da odpomore svojim bolečim mišicam, ki so se mu pretegnile pri težkem dnevnem delu.

Farmer ga uporablja in noče biti brez njega. Pain-Expeller zavzema častno mesto v vsaki farmerski hiši, kjer se pojavljajo hitri napadi, nesrečni dogodki in druge stvari.

Tovarnarški delavec uporablja Pain-Expeller, če napadejo njegovo moč in en energijo revmatične bolezni, lumbago, nevraltgijo in druge neprilike v njegovem težavnem poklicu.

Majnar potrebuje Pain-Expeller pri revmatičnih boleznih, bolečinah v križu, nevraltgiji ali vseh boleznih, katere oslabijo telo in odvzamejo vso energijo.

Gospodinja uporablja Pain-Expeller, če otroci padejo ter se ranijo, zoper pike muh in vbodljaje drugih žuželk in kjerkoli je potreba dobrega linimenta.

Vsakdol uporablja PAIN-EXPELLER.

SLOVENCEM V JOLIETU!

Naznanjamo, da kdor si želi v Jolietu in tamkajšni okolici Mohorjevih knjig, raznih molitevnikov ali drugih povestnih knjig in karkoli spada v področje našega podjetja, naj se obrne na nara tamkajšna zastopnika:

MARKO BLUTH, 505 N. Bluff St., JOLIET, ILL.

JOSEPH MUHIČ, 506 Summit St., JOLIET, ILL.

Oba gg. zastopnika proporočamo kar najbolje cenjeno mu občinstvu v Jolietu in okolici.

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS, 1849 W. 22nd St. CHICAGO, ILL.

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI
Izjaha dvakrat na teden.

NASLOV: **Slovenian Franciscan Press.**
1849 W. 22nd St. Telephone Canal 98. Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Semi-Weekly by
SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd St., CHICAGO, ILL.

Entered as second-class matter Oct. 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Velike misli velikega tedna.

Največja resnica, ki nas na njo spominja veliki teden, je ta, da s smrtjo ni vse končano, temveč, da se šele po smrti začne pravo življenje. “Ali nismo sinovi vstajenja? Ako Duh tega, ki je obudil Jezusa od mrtvih, v vas prebiva, bo on, ki je obudil Jezusa Kristusa od mrtvih, oživil tudi vaša umrljiva telesa, zavoljo njegovega Duha, ki v vas prebiva (Rim. 8, 11.)

Mi ne smemo objokovati umrlih kot oni, ki nimajo nobenega upanja več.

Gotovo, ločitev je mukepolna. Udarec, s silo prizadejan, seže včasih v globino bitja in razbije življenje za vedno. Živiš brez misli, omamljen od bolesti, duh se obotavlja premišljevat, srce čuti strašno zapuščenost.

Vprašaj se, zakaj še živiš, če je onim, ki so na onem svetu, dobro, zakaj še govoriš, zakaj še delaš . . .

Za trenotek se vzbudi pri gotovih dušah, ki niso dosti krščanske, mrmranje, obup; hip pozneje brezbriznost, pobitost, popolna onemoglost. Take neizrekljive bolesti so velike ovire krščanskemu življenju. Marsikdo bi dosti rajši sam umrl, kot da bi pripustil smrt drugih.

Kdo še ni doživel takih žalostnih ur, ko se vse skupaj v neredu vrti pred očmi, ko leži ničevost človeških nagnjenj na dlani!

Glej tu bitje, ki si ga ljubil, srce, ki je bilo s teboj združeno, oči, iz katerih si bral želje, usta, ki so se odpirala dan na dan, da so ti izražala prijetne misli, obraz, na katerem si spoznal vsak izraz, kjer so se izdajala najmanjša razburjenja tvojim skrbnim očem!

Živel si v tem življenju kakor v lastnem: ljubezen, strah, up, vse vama je bilo skupno. Zdelo se vama je, da nikakor ne moreta biti ločena ali vsaj niti trenotek nista mislila na kaj takega. Sedanjost vama je zadoščala in sreča vajinega prijateljstva vaju je zazibala v vrljivo brezskrbnost.

Bil je brat, sin, prijatelj; bila je ljubljena hči, mati, sestra, soproga. Smrt je šla mimo; surovo je s svojo krvavo koso uničila to bitje, iztrgala iz tvojega naročja srčno ljubljeno, razoralo tvoje srce s mrzlo kot bodalce nabrušeno ostrino. Ko je prišla, si zadrževal solze, da ne bi razžalostil umirajočega, s pomočjo od zgoraj si mu mogel v njegovi zadnji uri zatisniti oči, na veke zapreti ljubljene ustnice, skleniti njegove oslabljene roke okoli križa, ki sprejme zadnji dih. Ali ni res, uboga duša: z močmi že pri kraju, si padla na kolena in nisi vedela kaj povedati; molitev je dihala iz tvojih ustnic.

Zadnje molitve, pogrebno petje v cerkvi, dolga pot do pokopališča, odprti grob in krsta, ki je zdrknila prav na dno, v temo, v vlažnost, v strašno zapuščenost, kjer mrliča ne čaka drugega kot črvi, vse to se je godilo pred tvojimi očmi ko sanje. Bilo ti je predolgo in prekratko, ker so se menjali različni občutki, ki so se ti zdeli nasprotujoči . . .

Potem si se mnogokrat vrnil na pokopališče in zvesto prihajal na grob. Pred belim mrljnim kamenom si jecljaje molil, vselej si se vrnil domov s srcem, polnim brikosti, nisi upal vprašati, kaj je z dragim mrtvecem pod zemeljsko odejo v hladnem grobu.

Podoba, blede podoba smrti, bleščečo se ko slonova kost, ki je počivala v velikem miru, obdana od sveč za umrle, v pobožnem molku mrtvaške sobe, si imel pred očmi.

Podoba je pa z leti počasi zatemnela ali se vsaj omilila, počasi je leglo zagrinjalo pozabljenja in zavilo najdražje spomine v meglo. Tako dela čas. Novi smrtni slučajji zabrišejo stare. Zakon narave in zakon srca je tak.

Toda morebiti si ti izjema v tem zakonu in tvoje zvesto srce žari ko zlata svetilka, ki gori v polmraku v sveti kripti, posvečeni od Boga samega, v neugasnem plamenu spomina.

Prešla so leta, tvoje čelo so razorale gube, tvoji lasje so osiveli, ne toliko vsled let kolikor vsled bridkosti, tisoče občutkov je omajalo rahločutnost tvojega srca, toda podoba ubogega mrliča je še vedno ostala.

Odtis je vsled rabe že otopel, obrisi so izgubili nežnost, natančnost prvih ur; toda vedno je še isti obraz in bo ostal isti do konca; dokler boš živ, ne bo nihče nikdar iztrgal pobožnega spomina iz tvojega srca.

Pri taki veliki bolezni je tolažba ničevna, neznosna; ona utruja in je muka za onega, ki je dolžan tolažiti, in breme za onega, ki mora — dasi nerad — poslušati. Nikdar se ne čuti bolj pomanjkanje izražanja, ničevost besedi. Molčati, potočiti solzo, sočutno stisniti ponujeno roko, izmenjati pogled sočutja, to je prav vse, kar je mogoče narediti. Popoln molk je trpečim sladke, samota je za njihovo ranjeno srce skrit balzam; toda molk mora biti pristopen božji besedi in samoto mora razsvetljevati njegova navzočnost.

Uspešna tolažba pride le od zgoraj, Bog, ki je prizadel rano, jo lahko ozdravi. Toda zdravilo ne učinkuje živahno in trenutno; treba je tednov, mesecev, mnogokrat let, da prodre do globine srca. Vedno pa še ostane neka mirna in grenka bolelost, ki pa ni brez tolažbe; človek se drži misli, da je v pregnanstvu, živi za preteklost, še bolj pa v gotovosti vedno bolj bližajočega se svidenja. Čim bolj se mu okrepčuje vera, razločneje vidi nebesa, z večjo gotovostjo jih pričakuje, z večjo navdušenostjo se bliža onim, ki so odšli pred njim s sveta. Duša ne umrje, torej tudi njihove duše niso umrle.

Res je, da tu doli ne bomo več videli tega obraza, ne slišali naglasa njegovega glasu, nikdar več ne srečali njegovega dobrega pogleda. Smrt je ubila srce, uničila to življenje, tako živo, tako milo, toda duša še živi,

duša sliši, vidi, razumeva, se spominja in še ljubi. Ali ne plava nevidna, toda navzoča nad prizorom žalovanja, nad zapuščenim stanovanjem? Ali ne prihaja ob bridkih urah, v bolesti na pomoč onim, ki so ostali in jim šepeta na uho: “Pogum!”? Ali ni morebiti ona drugi angel varih, na veke zvezana z zvestim srcem? Na vsa ta vprašanja vera ne brani odgovoriti z “da”. Vsekako pa nam kaže duše, kako sedaj ljubijo Boga, ga razumevajo, ga uživajo, so zamaknjene v njegovo pričujočnost; kaže nam jih umirjene in vesele v njegovem naročju, daleč od hrupa sveta, daleč od vseh nevarnosti. One so z Bogom, z njim na veke; njihova blaženost je popolna. Ti, ki ostanete na zemlji, so večjega pomilovanja vredni. — Ločitev traja slednjič malo časa, osamljenje bo hitro končano, v nebesih se bomo enkrat vsi zopet našli.

Celo telo, pokopano v dno zemlje in razjedeno od črvov, to telo ni popolnoma izgubljeno. Angel vstajenja čuje nad posmrtnim zagrinjalom in ko bo prišel sodnji, od Boga naznačeni dan, veliki dan Gospodov, takrat bodo vsi mrličji prišli iz svojih grobov, razpršene sestavine telesa se bodo zopet združile. To je naše nepremagljivo upanje in eno poglavje naše vere. Gospod bo poveljal telo, umito s krstno vodo in obdarjeno z milostmi, telo, ki je bilo tempelj Svetega Duha in tabernakelj Evharistije. Poveljal bo človeško naravo, ki jo je božji Odrješnik nase vzel, ude, ki so trpeli muke, ki so delali v svetniki pokroro, bili čisti in lepi v devicah in v vseh velikih kristjanih; obnovil bo jezik, ki je nekdanj oznanjal njegovo slavo in poveljeval njegovo ime.

Poroštvo resnice nam je vstajenje našega Odrješnika Jezusa samega. S tem, da je vstal iz groba, je strl za sebe in za druge vrata smrti. Njegovo vstajenje ni samo podoba, ono je gotovo poroštvo našega vstajenja. Če ne bi bilo tako, bi bili mi največjega pomilovanja vredni ljudje, ker bi zastoj podvrgli naša telesa trdemu jarmu in se zastoj odtegnili vsem nasladam. Tudi sveti apostol Pavel ima to versko resnico v svojem nauku za najvažnejšo resnico in Cerkev nam jo kliče neprenehoma v spomin in na naše ustnice, ko molimo apostolsko vero: Verujem . . . v vstajenje mesa in večno življenje.

Toda, morebiti je oni, ki si ga izgubil, umrl brez vere, ali vsaj brez znamenja spokornosti, morebiti ga je nanaglomla zadel kap in ga položila v grob in tebi se izvije krik: “Kaka misel! kaka muka! na veke je izgubljen. Ista misel, ki bi me morala tolažiti, me vznemirja, me spravljaja v obup. Gorje! gorje! ali premore kaj moja molitev? Ali ni njegova usoda nepreklicno zapečaten?”

Kaj veš? Kdo pozna skrivnost zadnje ure, skrite namene božje? Kdo je že raziskal njegovo neskončno usmiljenje?

Mi ne vemo, kaj se dogodi v zadnjem trenutku, ko človek leži v smrtnem boju, v dveh ali treh zadnjih trenutnih vzdihih. Morebiti, da se duša tedaj zbere, morebiti Bog zadnjič pozove grešnika in položi v njegove roke odrešenje za eno sekundo. Dognana je presenetljiva bistrotnost v gotovih, s smrtjo grozečih nevarnostih. Kdo ve? Bog nima samo enega pota, da rešuje duše. Ena vrata so vedno odprta upanju.

Naj bo že, kakor hoče, neprevidene smrti, ločitve brez priprave imajo svoj nauk, ki ga moramo obrniti v svoj prid.

Nagle in neprevidene smrti, reši nas, o Gospod!

Končne nespokornosti, reši nas, o Gospod!

Nebo, daj nam, da se bomo znali okoristiti z nauki smrti!

Francoski modroslovec Descartes je pokazal na človeško okostje rekoč: “To je moja knjiga!” Resnično, smrt je svetlikajoč svetilnik, ki razsvetljuje pot.

Mrlič nam govore iz globočine svojih grobov in nas uče.

“Včeraj”, pravijo, “sem odpotoval jaz; jutri boš ti!” Nič ni gotovejšega kot smrt, nič neizogibnejšega.

Žalibog, nihče ne računa s tem. “Mi vemo”, govori neki mislec “da moramo umreti, toda mi ne verujemo”. Nič ni bolj gotovega. Naradimo kakršnekoli varnostne naprave, zadnje besedo ima vseeno smrt. Treba je čuti brez prestanka, da se obvarujemo, ker nas vedno oblega. Pred njo bežimo brez prenehanja, izpreminjajoč utrdbe. Vedno korakanje — je smrt, prevelik napor pri dušnem delu — je smrt, prevelika ljubezen — je smrt. Smrt nas zalezuje vsak dan in ne neha nikdar s svojimi zasedami.

Ta odgovor “smrt” je bolesten, pa kakor zdravilen!

Sv. Frančišek Asiški je sedel nekoč v spremstvu brata Leona, katera je zaradi njegovega čutečega srca zelo ljubil, blizu cerkve Kraljice angelov. Pred njim se je razprostirala razsvetljena čarobna pokrajina, odkoder je ljubki čopič slavnega italijanskega slikarja Peruginaja zajel toliko mojstrskih del.

Nikdar še ni razvila bujna Umbrija pod temnim, starim mestnim zidovjem toliko čarov. Svetnikova, popolnoma umetniška, za dobro navdušena duša je živo čutila vso veličino in čar dela božjega.

Globoko je ljubil naravo; oko mu je žarelo, vstal je in zapel: “Moj Bog, bodi zahvaljen za našega brata, sonce. Gorko je, deli dobrote, razširja življenje in rodovitnost, čara naravo. Bled, pa vendar dober odsev je tvoje neugasljive luči — — —”

Potem je zaslišal harmonično šumljanje potočka, ki se je vil in pretakal po bleščečem kremenju.

“Gospod, bodi zahvaljen za našo sestro vodo, prozorna je, sveža je, čista je, čedna je”.

V tem trenutku se sliši oddaljeno pozvanjanje samostanskega zvončaka; s prestrašenim obrazom priteče brat in naznani smrt nekoga vernika.

Frančišek se vzdigne, solze se zasvetijo v njegovih očeh. Potegne pokrivalo z glave v znamenje žalosti ter povzdigne svoje shujšane roke:

“O Bog, hvaljen bodi za našo sestro smrt! Na pogled je ostudna, pretresujoča; toda ona je dobra in prinaša dobiček človeškemu srcu, ker je poslanica Tvoje večnosti!”

Smrt nam kaže na dlani ničevnost šasnih dobrot. Bogastvo, razveseljevanje, časti, zlati gradovi se razblinijo pred njo ko pene.

Smrt nas uči, da naj ne obožujemo svojega telesa, ki je namenjeno, da strohni v grobu.

Kako primeren je nauk groba: “Rekel sem črvom: ‘Vi ste moji bratje’, in trohnobi: Izpreobrnil se je in postal velik svetnik.”

Koliko ljudi je našlo v misli na poslednji cilj začetek svoje izpreobrnitve. Smrt nam odkriva ceno in pravo vrednost življenja. Z uspehom nam oznanja, naj dobro porabimo čas. Ne izgubimo nobene minute, ker jutri morebiti ne bomo več mogli delovati! “Vsak dan umiram”, govori sv. Pavel. Te besede so postale po učiteljih današnje vede modroslovno pravilo: Življenje ni nič drugega kakor napor vseh moči, da se branimo smrti. Claude Bernard, ki je opazil, da je življenje neprestane razkranjanje, zaključuje: “Življenje je smrt!”

O smrt, ti sodiš tudi tiste, ki iščejo zadovoljnosti v svetnem blagu. Prišla boš ko tat, da jih odneseš, ker nihče ne ve ne ure, ne dneva. Ti jih boš ločila od vsega in ti, mogočna, jih boš vrgla v večnost.

Presrečen vedno pripravljen kristjan!

CLARA PACTA BONI AMICI.

Zadnjič je naš urednik na svojo roko par kranjskih “primojduševcev” spustil na svoj korner, vsled česar je nastalo veliko pohujšanje v dolini. Morda je naš urednik prištaš nove slovenske leposlovne struje, inauguirane po Dom in Svetovcu Dr. Preglu, ki pravi, da je tudi kletev ena markantnejših potez narodnega značaja, ki je ne sme manjkati, če hočemo našega človeka orisati kakoršen mnogokrat je. Mi nismo taki estetski modernisti, ker po teh nazorih bi mi kak slovenski oče-primojduševca lahko rekel, da s kletvijo otroke narodno vzgaja. Zato tako “narodno” blago prav tako ogorčeno odklanjamo kot pobožni prebivavci doline . . . Le to se nam čudno zdi, kako pride eden izmed pohujšanih do tega, da zvrča krivdo na modroslovje in bogoslovje okrog “Edinosti”. Po našem mnenju je to mogoče le po taki logiki, kakor če bi mi za kakega pijanega kranjskega Janeza škofijo delali odgovorno. — Gospoda, kdo je pa odgovoren za slavošpev, ki ga isti list v isti številki poje novemu predsedniku Slovenije Dr. Baltiču? Če človek v katoliškem listu bere tako glorio o njem, bi mislil hvala Bogu, da se je Slovenija oddahnila, ko je dobila takega moža! V resnici je pa Dr. Baltič večji Srb, kot Srbi sami in kulturnobojni general za Slovenijo, radi česar je v imenu katoliške Slovenije, Dr. Korošec v Belgradu protestiral proti njegovemu imenovanju. Na čegav račun gre to? Le ponižni tedaj bodite, kakor ste ili doslej, pa bomo prijatelji, in fine enim finali fratres sumus.

V pojasnilo. — V predzadnji številki Edinosti sem peljal čitatelje med veselo družbo kranjskih Janezov. Mogoče je bil še kateri drugi med njimi, ki sem ga pozabil omeniti. Naj oprost! Seveda, nerode niso molile sv. rožnega venca, ampak so se začele prav nemarno zaklinjati, kakor so čitatelji sami brali. Vsled tega pa je nastalo v dolini . . . veliko pohujšanje. Ali je dotični urednik že res tako daleč v svoji “popolnosti” in misli, da podobne vrste ljudje začno svoje seje s križem in molitvijo? Prepričan sem, da ražen dotičnega urednika v Jolietu ni najti v celi Ameriki tako neumnega človeka, da bi se pohujševal nad dotičnimi besedami, ako jih najde v taki zvezi, kakor smo jih priobčili mi. — Res pa je, da je iz estetičnega stališča morda bolje, da se opuščajo tudi v takih slučajih. To je pa nekaj drugega.

Sicer mi je zelo hudo, da je treba v dvajsetem stoletju kaj takega pojasnjevati in to ljudem, ki bi bilo od njih pričakovati, da imajo nekoliko več soli v glavi.

Kadar se začne tako dlakocepljenje, je vsega konec. Čitatelji berejo radi bistroumne zabavlje, gotovo pa jim ne ugaja, da bi kdo otrobe vezal, kakor delajo gotovi listi. Ko bi bilo po mojem, na take in podobne napade sploh ne bi odgovarjali, ker je preotročje in premalenkostno. V lastnih vrstah ne potrebujemo nasprotstev in zabavljanja temveč skupnega nastopa proti našim nasprotnikom. Od svoje strani ne bom vlačil na oder ne kranjskih Janezov ne koga drugega. To prepustimo drugim.

V odgovor Glasu Naroda. — Ni samo skrajno bedasto, temveč tudi v najvišji meri krivično, da vlačite ime Rev. Zakrajška v zadevo, s katero nima popolnoma nič opraviti in po izjavi oseb, ki so v tem najboljše poučene, tudi nikoli ni imel opraviti. Za osebnosti v Edinosti nimamo prostora, zato tudi nismo odgovorni za dotični dopis. Ako bi hoteli zadevo javno izpeljati do konca, kar pa itak ne zasluži, ker je premalenkostna, bi prišla morda J. S. K. J. v prav čudno luč. Krivično pa bi bilo, ko bi zaradi nekaterih izprijenih članov te jednote padla senca na vse njene člane. Tega ne moremo storiti, ker nam je jednota kot taka preveč pri srcu.

Novice iz Jugoslavije.

KAKO JE ZDAJ V STAREM KRAJU.

(Iz privatnega pisma.)
 Iz spodnje Štajarske. — Ne morete si predstavljati sedanjih razmer pri nas. Človek bi moral obupati, če ne bi imel Boga pred očmi. V naši Sloveniji bi se še dalo živeti, ali kaj, ko je toliko ostudne pohlepnosti po časti in denarju. Vsak bi rad sedel pri polnem koritu, pa magari, da še brati ne zna. Tako se cuka jo za vodilna mesto kakor lačni kromarji za kurja čreva v hudi zimi. Kar sramota pordeči človeku lice, ko vse to opazuje. Mesto da bi delali, pa imajo med seboj vedno osebne prepire. Zato ni čudno, da se dogajajo v naši politiki taki dogodki. Tudi tukaj bi bilo treba Jezusa z bicom kakor nekoč v tempelju.

Hvalite Boga, da niste sedaj pri nas!

Iz Koroškega se selijo Slovenci kar trumoma v Ameriko. Draginja raste neprestano. Tako stane zdaj na pr. krava 16—20 tisoč kron. Pod 10.000 kron se je sploh ne dobi. Perostane 2—3 krone, papir 4 krone. Klobuk 600—800 kron, navadna moška obleka 4000 kron. Govedina kg 24 K, liter vina do 40 K, cigara 9 K. — Pri nas je vse spremenjeno. Smo raztrgani in bosji. Kam smo prišli! Brezverstvo dviga glavo. Ta zmaj ima več kakor tisoč glav. Treba bi bilo najmanj 100 svetih Jurijev. — Zadnji čas je umrlo mnogo duhovnikov in to največ radi lakote in žalosti. Pri tem pa ni upanja, da bi se kmalu kaj spremenilo. Zelo hramo.

Bog se nas usmili, zlasti onih, ki

smo v daljnih hribih in gorah! Še ne zmeni se nihče za nas!

Pozdrav! I. I.

NAPAD NA DEKANA LIMPLA

Dekan Limpl v Kapli ob Dravi na Koroškem tudi po ponesrečenem plebiscitu ni hotel pustiti svojih vernikov ter hotel požrtvovalno ostati pri obupanih Slovencih. Nemčurji so se trudili na vse načine, da bi mu onemogočili in pristudili bivanje v župniji — a zaman. Poklicali so na pomoč celovškega okrajnega glavarja Rainerja.

V sredo, 16. febr. je došel v Kožentavro v občinsko pisarno ter ob navzočnosti članov ondotnega "Heimatsdienta" (nadučitelj Mak, Ratz, Ogriz po dom. Zec, Hudrič), ki so bili vsi pijani, zaslišaval nemčurje in nemčurke iz Kaple o dekanu Limplu, da bi spravil toliko obtežilnega materiala zoper njega, da bi mogel potem zahtevati od škofijstva njegovo premešitev.

Zvečer istega dne pride neki nemčur trkat na vrata župnišča in prosit, naj pride g. dekan sprevidet v uro oddaljeno vas Resnik kmeta Možica, ki je tako nevarno obolel, da po izjavi zdravnika dr. Vetterja iz Borovelj ne bo dočkal dneva. Gosp. dekan se takoj odpravi s cerkvnikom in Najsvetejšim na pot. V gozdu pred vasjo pa počti pet strelav iz revolverja in dekan se v prvi zadet zgrudi. Zločinci so zbežali, da jih cerkvnik ni mogel spoznati v temnem gozdu.

Drugi dan se je izpričalo, da dotični kmet Možic sploh ni bolan ter tudi ni poslal po duhovnika. Na

zverinski način, ki vzbuja ogorčenje vsakega poštenega človeka, so hoteli "Heimatsdienst"-ovci doseči z zločinom, česar okr. glavar uradno ni mogel.

Dekan Limpl leži v celovški bolnici, po zdravnikovi izpovedi je rana smrtno nevarna. Razburjenost med slovenskimi Rožani je nepopisna. Kar dva roparsko-morilska napada zaporedoma. Najprej kmet Šarl p. d. Ilc v Celovcu, zdaj dekan Limpl pri izvrševanju svojega poklica. Ali se zunanje ministrstvo res ne bo spomnilo obljube, ki jo je dal SHS-delegat Jovanovič pri plebiscitni komisiji, da jugoslovanska vlada teh 15.000 glasovalcev nikdar ne bo zapustila?

Novo igro je napisal g. F. S. Finžgar za naše odre. Naslov novega Finžgarjevega-dramatičnega dela je "Razvaline življenja". Snov je vzeta z gorenjsko kmetkega življenja in zasleduje protialkoholno tendenco. Igro so igrali prvič te dni v Ljubljani med navdušenim aplavzom na pisatelja, kateri je prejel pri tej priliki v dar venec z zlato liro.

Statistika bolnikov.—V vseh javnih in zasebnih bolnišnicah Slovenije je bilo leta 1920. vsega skupaj 30.924 oseb. Od raznih boleznih je umrlo; na kozah 26, za trebušnim tifusom 11, za sifilitiko 4, za kostno jetiko 14 in za rakom 82 oseb. — Za grižo je lansko leto umrlo v vseh bolnišnicah Slovenije 162 oseb. — Za pljučno jetiko je v bolnišnicah Slovenije leta 1920. umrlo 201 oseb. Jetika se silno razširja. — Garje so v Sloveniji silno razširjene. Okužene so cele rodbine. Zdravljenje v bolnišnicah je otežkočeno, ker primanjkuje za to primernih lokalov. Naval "garjevcev" v bolnišnice je dan na dan velikanski. Samotekom lanskega leta je bilo v bolnišnicah Slovenije 2808 garjevih oseb sprejetih.

Smrtna nesreča z električnim tokom. — Miloš Ravnik, rojen l. 1911.

VINKO ARBANAS CVETLIČAR IN PRODAJALEC

vsakovrstnih

CVETLIC IN ROŽ.

Izvršujem vsakovrstne pogrebne vence. Pri meni dobite najlepše šopke za ženitovanje in druge slavnostne priredbe. Priporočam se Slovencem, kakor tudi vsem Hrvatom in Slovanom v Chicagi in okolici.

1320 West 18th St., Chicago, Ill. Phone: Canal 4340.

v Ljubljani, se je igral z žico, katero je vrgel na električno žico. Otokova žica je obvisela na elektrovodu, otrok je šel na dvorišče in jo je prijelz toda električni tok ga je tako močno pretresel, da je obležal mrtev.

"Denar sem, ali pa smrt!" — so kričali trije roparji nad Matevžem Volčičem iz Reteč, ko se je peljal s Trate domov. Roparji so bili trije in je eden udaril Volčiča s kolom čez hrbet. Volčič je vrgel roparjem precej denarja in oddirjal proti domu.

Komunisti kot vlomilci. — Nedavno je bilo v Valjevu izvršenih več vlomov, med drugim pri urarju Milivojeviču, kateremu so vlomilci odnesli za 24.800 dinarjev vrednosti Kot storilce so izsledili in zaprli tri izučene delavce iz valjevske kurilnice, vsi doma iz bližnjih krajev. Prihišni preiskavi so našli še za 20.000 dinarjev ukradenih predmetov. Vsi trije vlomilci so bili člani komunistične organizacije. Eden izmed njih — livar Franc Pečić — je v preiskovalnem zaporu izvršil samoumor.

Krava porodila 4 teleta. — Izvanreden slučaj se je zgodil v četrtek dne 17. februarja t. l. v Kozarjih pri Ljubljani. Srednje velika krava posestnice vdove Marije Kušar, p. d. pri Primžarju, je porodila štiri teleta še precej močna, toda mrtva. Krava je zdrava.

Volčja nevarnost.—Gozdar Auerspergovega revirja v občini Koprivnik je ustrelil 9. februarja 44 kg težkega volka. V občini Koče-Gotenice je pa bila zastrupljena volkulja, ki so jo šele po nekaj tednih našli. Ležala je že tako dolgo v gozdu, da so jo lisice že skoraj popolnoma snedle. Odbor za pokončavanje volkov je dal za vsako žival 1500 nagrade. Ko je zadnji sneg

Društvo Sv. Cirila in Metoda šte. 18 S. D. Z. v Clevelandu, O.

V društvo se sprejemajo člani od 16. do 55. leta. Za smrtnino se lahko zavaruje za \$150, \$300, \$500, \$1000, \$1500 in za \$2000. Rojaki ne odlašajte, ampak pristopite k društvu še danes. Naše društvo vam nudi najlepšo priliko, da se zavarujete za slučaj nesreče.

Za vsa pojasnila se obrnite na društvene uradnike.

Predsednik Rudolf Cerkvenik, podpredsednik Jožef Zakrajšek, tajnik John Vidervol (1153 East 61st Street, Cleveland, Ohio), zapisnikar Jos. B. Zaveršek, blagajnik Anton Bašča; nadzorniki: Anton Strniša, Jos. Zakrajšek, Viktor Kompare.

Društveni zdravnik: Dr. J. M. Seliškar.

Zastavonoša: John Jerman. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mescu v šolski dvorani.

zapadel, so lovci po sledovih dognali, da se klati še najmanj 15 volkov po kočevskih gozdovih. Zatekajo se seveda tudi v sosednje šume. Na pravili so že mnogo škode med divjačino kakor tudi kmetom, ki jim trgajo drobnico. Velika nevarnost so tudi za ljudi, ki morajo skozi kočevske šume hoditi. V nekaterih krajih starši le še s težavo spravijo otroke v šolo.

OGLASI V "EDINOSTI" SO NAJČEJŠI.

Če ste varčni pri eni stvari zakaj niste pri drugi?

— Slovincem v Chicagi naznanjam, da izvršujem vsa čevljarska dela najboljša in najhitrejša. Sedaj ko je neznozna draginja, si veliko prihranite, če daste svoje čevlje popraviti. Zalegli Vam bodo kot novi, poleg tega pa ostane Vam v žepu nekaj dolarjev. Moje delo je izvršeno z najboljšimi stroji in je nad vse trpežno. — Poskusite in prepričajte se sami!

Prodajam tudi trakove za čevlje, kakor tudi razne kreme za čiščenje čevljev.

Za vse se Vam priporočam
J. ADAMS,
 1845 W. 22nd St., Chicago.

POTNI LISTI.

Zadnji čas smo imeli skoro vsak teden druge določbe glede dobave jugoslovanskih potnih listov. Od 1. marca pa je zopet nova odredba, da mora iti vsaka prošnja za potni list najprej v stari kraj na vlado v odobrenje. Vsled tega bo zelo par mesecev, predno bo mogoče dobiti potni list. Kdor toraj želi potovati na poletje, ta mora takoj uložiti prošnjo ako hoče dobiti svoj potni list pravočasno.

Za italjanske in ameriške potne liste ostanejo stare določbe. Rojaki z ameriški potnimi listi lahko potujejo v Jugoslavijo, kadar hočejo. Za nadaljna pojasnila o potnih listih, o kretanju parnikov itd. pišite na naš naslov.

PRISELJEVANJE.

V kljub temu, da so nekateri naši "vse-vedeži" že več mesecev begali ljudi s trditvijo, da bo s 4. marcem priseljevanje ustavljeno, naj podarimo, da je 4. marec za nami a nove naselniške postave še vedno nimamo in tudi ne vemo, kdaj jo bomo imeli. Sedaj je še stara postava veljavna in bo v veljavi vsaj še nekaj mesecev, ako več ne. Naši rojaki imajo toraj še vedno dovolj prilike, da dobe k sebi svoje sorodnike. Pišite nam po nadaljna navodila.

DENAR.

Priprosta pamet nam pove, da sedanja vrednost dolarja napram jugoslovanski kroni ni naravna, ni resnična, ni opravičena, temveč umetno vzdržana in vsled tega ni trajna. Po našem mnenju dolar ni več vreden kakor 40 jugoslovanskih kron. Kolikor dobimo zanj več, dobimo takorekoč "za šenk". To nenaravno in neopravičeno razmerje se ne more vzdržati. Krone skoro ne morejo biti cenejše kakor so. Ako Vam je na tem, da se okoristite s sedanji cenami, tu imate svoj "chance", ne zamudite ga.

Ni imamo izvrstne direktne zveze s starokrajskimi denarnimi zavodi in Vam zato lahko točno postrežemo bodisi, da hočete poslati denar na kako osebo ali pa, da ga naložite v kak zanesljiv denarni zavod. V tem slučaju Vam mi preskrbimo hranilni knjižico in do tlej, da dobite Vi hranilno knjižico v roke, smo mi odgovorni za denar. Naše cene so vedno med najnižjimi.

Za vse drugo se obrnite na slovensko banko:

Zakrajšek & Češark,
 Ave., NEW YORK, N. Y.

Mi pošiljamo denar na vse kraje

JUGOSLAVIJE,
 Slovenije, Hrvatske in Srbije.

Vse pošiljatve garantira

AMERICAN STATE BANK

1825—1827 BLUE ISLAND AVENUE,
 CHICAGO, ILL.

J. F. ŠTEPINA,
 predsednik;

A. J. KRASA,
 tajnik.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujemo najkrasnejše ženitovanske slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se priporočam.

Němėček
 FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

PHONE: CANAL 2534.

ZAKAJ PLAČEVATI PREVEČ?

TAKO naj bi se vprašal vsakdo, ki potrebuje ali bo kedaj potreboval kakih notarskih del. Razni zakoniti agentje odirajo naše ljudstvo da je groza. Vsakdo ki plača več kot potrebno, meče proč denar!

RADI TEGA, naznanjamo slavnemu občinstvu v Chicagi in okolici, kakor tudi širom Amerike, da doli podpisana izdeluje vsa notarske dela najceneje med vsemi!

NIHČE Vam ne bo naredil prošnje (affidavit) za dobiti svoje domače iz stare domovine ceneje kot mi!

KADAR ŽELITE dobiti svoje domače ali svoje prijatelje iz stare domovine, tedaj pišite nam in mi Vam bomo dali brezplačna navodila.

POMNITE, da je naše geslo: "Točno in pošteno postreči vsakemur, po najnižji ceni!"

Pisma naslavlajte vedno na:

JERIC & ŽELEZNIKAR,

(Slovenska notarja.)

1849 W. 22nd St.,

CHICAGO, ILL.

GOSPODIČNA.

(Iz Jak. Aleševčevih "Ljubljanskih slik")
(Nadaljevanje.)

Seveda v gledališče tudi hodi, ko je toliko odrasla, da jo je videti v loži. Gledališče v Ljubljani je pa že dolgo vse prej nego zavod za omiko in pouk. Menda pošiljajo sem ves izmeček drugih gledališč; zato predstave ne vlečejo ljudi zavoljo igranja, ampak bolj zavoljo iger. Te pa morajo imeti v sebi kaj pikantnega: morajo biti kolikor se da opolzke. Najbolj se obratujejo kolikor mogoče nega ženske, posebno v moški obleki. Vse to gleda mlado oko gospodične, njeno uho poslušala opolzke besede, in tako hlastno srka vase sladki strup, ki jo kmalu vso prešine. Kar vidi in sliši v gledališču, premišljuje doma v samotni; o tem se pogovarja v družbi in kmalu ima take nazore in toliko že ve o človeškem življenju, da človek kar strmi, če se spusti z njo v pogovor.

Še bolj kot v družbi med moškim svetom, pa pokažejo gospodične svoje lepe lastnosti, kadar so same med seboj. Takrat pokažejo se to, kar pred moškimi skrivajo, in zaljubljenu mladeniču izgine vsa poezija — kar iz nebes pade, če jih poslušala odstrani, da one zanj ne vedo.

"Oh premisli, ta ongavi komi leta zdaj zmeraj za mano, ker sem zadnjič z njim plesala. No, takih buteljnov bi še manjkalo! Kakor bi drugih ne bilo!" — "Snoči v gledališču me je pa lajtnant I. ves čas tako gledal! Saj sem ga tudi večkrat pod oknom videla". — "Ej, nič se ne bahaj, ta ima tisto Rozo". — "Ni res, meni je že pisal zaljubljeno pismo". — "Kaj bo lajtnant! Meni je poslal knjigovodja J. za god strašno lep šopek, ki ga imam še zdaj na oknu". — "Kako si neumna! Ta je davno v hiši gospe N. kuhan in pečen".

Tako gredo pogovori... Potem pridejo na rešeto vsi moški, ki se sučejo okoli te ali one; naštevajo se vse spletke, ki jih je že imel ta ali oni; tej se posmehujejo, ono opravljajo, da hodi s tem ali onim itd. Največje veselje je pa, če katera pade; skoro nobene ni, da bi ji tega ne privoščila. Kadar se pa katera omoži, jo zavidajo in odpovedo prijateljstvo; a vendar pravi vsaka, da bi ona tega ne bila vzela, če bi ga ji bili prav ponujali v zlati skledici

— ima tak nos, take oči, tako postavo, je tako neveden, tako slabo pleše — sploh: cela razstava človeških napak je na njem.

Evo je bil Bog ustvaril zato, da je bila družica Adamu. Čeravno gosposki svet ne mara mnogo ne za stari, ne za novi testament — to veruje pa še vendar, da je treba gosposkični za življenje moža kakor mladi sadiki kolca, ob katerega se ovije. Ta vera je pa postala še popolnejša, namreč taka, da je moški spol na svetu le zato, da redi ženski spol. Po tej veri je uravnana tudi večinoma vzgoja naše gospodične. Tu je res velik napredek v primeri s kmetijskim dekletom. Tam na kmetih je namreč še tista babja vera, da mora nevesta tudi kaj prinese k hiši K če že ne drugega, pa vsaj pridne roke. V mestu smo pa v tem oziru že nekoliko mil naprej. Tu mora namreč nevesta že prej izvedeti, koliko svilnatih oblek ji bo mogel napraviti ženin na leto; koliko poslov bo mogel imeti zavoljo nje; kam bosta zahajala podnevi, kam zvečer; kdo bo zahajal v hišo itd. Vse to izpraša navadno prej že mati, in kar si ona prav ne upa, to pa dopolni hčerka sama.

Skoraj pa bi bili pa pri tem pozabili na nekaj, brez česar nobena gospodična ne more živeti, in ta predvsem potrebna reč je — zrcalo. To je oltar v hiši. Pred njim stoji gospodična vsak dan nekoliko ur. Tu ogleduje svojo podobno, pred njim se napravlja in popravlja in šele, če je izrekel ta pravični in nepristranski sodnik tako sodbo, da je njej všeč, potem se poda med ljudi.

Bral sem enkrat nekje, da možak, ki noslja ali kadi, zamudi pri svojem delu gotovo vsaj po eno uro na dan. Če se seštejejo tako potracone ure dela, bi dal zaslužek že lepo hišo, ako dela mož le 30 let. Seveda o naši gospodični ta primera ne velja. Kvečemu se more reči, da medtem, ko se napravlja in popravlja pred zrcalom, nič drugega ne dela; to pa za občni blagor nikakor ni škodljivo. Izkraja, dokler še ni vajena, gre to napravljanje počasi, to je sama s seboj je gotova v četr uro. Ko se pa v tem bolj izuri, ji gre pa oblačenje, česanje, barvanje (šminkanje), zadržavanje oprsja — da je kolikormogoče napeto in stisnjeno — tako naglo izpod rok, da je s tem gotova že v dveh urah — zlasti, če gre na ples ali kam drugam med gosposki svet, kjer se ho-

če pokazati z vsem, kar ima in nima. Za vse njene "toaletne" skrivnosti pa zve moški šele takrat, kadar je prepozno, in se imajo z njimi slepiti le še drugi. Zrcalo je torej vsekako silno potrebna reč gosposkični: brez njega bi ji bil ves svet temen. Tudi spoznava v njem svojo telesno lepoto ali pa to, kar jo kazni, da ve zadnje po moči popraviti, prvo pa povišati. Duševne lepote pa v njem nič ni videti, ker je steklo tako ulito, da se vidi v njem vsakdo tak, kakršen je res.

V političnem življenju gospodična nima pravega pomena, ker ne plačuje nič davkov in nič ne služi, da bi se ji pridržavalo od plače. Več velja pa v družabnem življenju, ker s svojim nemškimi kramljanjem kolikortoliko potiska nazaj slovenski materini jezik. Le idi na ples, v ali sploh h kake javni zabavi in sli. gledališče, ali v koncert, k "besedi" šal boš; če je le ena gospodična (ali gospa) vmes — zavoljo nje se vse nemški pači; dasi se jim to v časih toliko poda kakor kmetu cilindru. — Zlasti na plesih je vse žrgolenje nemško; sliši se, kakor bi kdo hodil po trskah ali po jajčnih lupinah, in to brez ozira na kraj, kjer je. Gosposkična kramlja nemški v Čitalnici, v kazini, v prodajalni — kjer razvadi komije tako, da potem ogovarjajo vsako gosposko kijkljo po nemški — v vsaki gostilnici in celo na kmetih, če gre v družbi iz mesta. — Kakaj? Zato, ker sliši najrajši sladkanje, lažkanje in prilizovanje; tisti pa, ki si prizadevajo, da si ji prikupijo, so se pa učili takih sladkih besedi, primer in stavkov iz nemških romanov, in te je tudi ona brala — in tako ji doni povzdigovanje njene lepote v nemškem jeziku veliko lepše kakor v domačem slovenskem. Slovenec je presirov, in ne zdi se mu vredno truda, da bi tratil svoj dragi čas s praznimi pogovori in s hvalisanjem žensk. Če pa to stori, pa stori v nemškem jeziku, če ga le kolikaj zna; a zapelje ga zopet le gosposkična, ki brž udari na nemško plat, le da bi slišala slajše besede,

ki se bolje prilagajo njeni ničemurnosti. — Ravnotako bi pa po ljubezni hrepeneci mladeniče in starce lahko silila tudi k slovenskemu govorjenju. Mnogo bi lahko pripomogla k razvoju "gosposkega" slovenskega jezika, če bi le hotela in se mogla vneti zanj. Saj doni iz njenih ust naš lep jezik še lepše — kar naravnost čarobno. To izkušamo posebno pri javnih veselicah, kadar stopi pred poslušavce kaka gospodična z govorom. Seveda bi se morala sama prej izobraziti v tem jeziku v šoli, v branju, razgovarjanju; "kranjska špraha" je pa tudi iz njenih ust tako neokusna kakor njen "kuheltajč". Za tozadevno izobrazbo se pa gospodična ne potruži, ker ni bila v šoli probujena za to, in se je že privadila nemščine; slovenske knjige ali časnika pa ne vzame v roko, ker jo zbode v oči že sama slovenska črka. Imamo pač tudi tu hvalevredne izjeme; toda tako redke, da se med drugo množico kar izgube. Sploh je naše ženstvo najhuje obilziano po tuji

bolj ceni kakor domače, bodisi prvo še tako slabo, a drugo še tako dobro.

Oglejmo si zdaj gospodično v stanu, ko je nevesta. Posrečilo se ji je ujeti klina na trnik, in zdaj si s pomočjo matere prizadeva na vso moč, obdržati ga, da bi se ne splašil, dokler ni še trdno priklenjen po poročnem prstanu. Zato kaže vse lepe lastnosti, slabe pa skriva; saj se bodo te lahko pokazale po poroki tem razuzdanejši. Kadar je ženin blizu, ima taka nevesta toliko opravil, da najde komaj časa za kratko razgovarjanje z ženinom; šele ko ta odide, si nevesta zopet odpočije in vrže od sebe krinko, pod katero je prej potila krvavi pot.

(Dalje prihodnjič.)

Dajemo na znanje vsakomur,

da izplačujemo denar v Jugoslaviji ne samo v KRONAH, marveč tudi v DOLARJIH V GOTOVINI. Cena za pošiljatev je 3%, a najmanjša vsota za stroške 1 dolar.

Ako pošiljate denar v kronah, vam ne računamo nič, razen za brzovavno pošiljatev, ki jo je treba posebej plačati.

Pišite in vprašajte, kako visoko stoji denar!

Prodajamo šifkarte za vse proge po določeni ceni.

Sprejemamo hranilne vloge in plačujemo po 4% obresti.

EMIL KISS, BANKIR

133 Second Ave., New York.

LOOK OUT ZA PIJAČE,

katere so zdrave kot je TRIGLOV CAJ vroč prejden grete k počitku. MELISSA, zavoj 75c, 1000 ROZE zavoj 75c. Encian (GENTIAN) zavoj 90c, in druga želišča v zalogi. BRINJE iz starega kraja po 16c funt, celo vrče 120 funtov (4 bušle) po 14c funt. PRASEK od vina (wine stein) po \$3 funt zadostuje za 40 galonov najboljših kisle pijače za žejo. GRAPE JUICE \$95.00 sod. SUGAR Coloring (Short Pint) \$1.50. GAUGE (MERO) za alcohol auto-radiator in za vse tekočine ki imajo proof vsebi, meri manj kot pol grada pa do 200 gradov, stane \$3.50. Vse cene vsebujejo tudi poštnino, samo Grape Juice in Brinje ne. K naročilom je pridjati ček, money order ali draft. A. HORWAT, 1903 W. 22nd St., Chicago, Illinois.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

Knjigarna "AVE MARIA"

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

V ZALOGI IMAMO SLEDEČE MOLTVENIKE:

- Dušna paša
- Slava Gospodu, z velikimi črkami.. 1.50
- Lurška Mati Božja
- Priprava na smrt
- Nebeška hrana
- Vir življenja in svetosti
- Duhovni boj
- Šmarnice, Skufca
- Sveta spoved
- Premišljevanje o Presvtem Rešnjem Telesu
- Sv. Jožef
- Evangeljska zakladnica
- Krščanska mati
- Šmarnice, Volčič
- Sv. Rožni Venec
- Marija Devica Majnikova Kraljica
- Kruh življenja
- Večna Molitev
- Molitevnik, Rev. K. Zakrajšek O F M
- Sv. Družina
- Bodi moj naslednik
- Hvala Božja

- Kristusa
- Življenje svetnikov I. in II., del (stara izdaja) zvezek
- Zore, Življenje svetnikov I. zvezek
- Zore, Življenje svetnikov II. zvezek
- Umni kletar
- Gospodarski nauki
- Naše škodljive rastline 1.—5. zvezek
- Poljedelstvo 1. in 2. snopič 11 del
- Uмна živinoreja 1. in 2. snopič
- Umni kmetovalec, II. in III. snopič
- Živali v podobah, 2. zvezek
- Brstje
- Cecilija, pesmarica I. in II. del po
- Slovenska pesmarica I. in II. po
- Poezije
- Slovenske legende
- Avstralija in nje otoki
- Bolgarija in Srbija
- Pri Severnih Slovanih
- V Kelmarajn
- Kitajci in Japonci
- Podobe iz misijonskih dežel
- Domači zdravnik
- Kako si ohranimo ljubo zdravje 1. in 2. snopič
- Pravljice
- Na smrt obojeni — Igra — Rev. Meško
- Lešniki
- Jagode
- Zimski večeri
- Cerkvena zgodovina 1., 2., 3. zvezek
- Boj za pravico, povest
- Deseti brat, povest
- Deteljica, povest
- Fabijola
- Izdajavec, povest
- Križem sveta, povest
- Mati božja dobrega sveta
- Na krivih potih, povest
- Oglenica, povest
- Perpetua, povest
- Pisana mati, povest
- Ptički brez gnezda, povest
- Razne povesti
- Sorodstvo, povest
- Svetloba in senca, povest
- Tvoje angeljevih češčenj
- Uporniki, povest
- Veliki trgovec, povest
- Za srečo, povest
- Življenja trnjeva pot, povest
- Friderik Baraga
- Franc Pirc
- Slovenske večernice od 41. zv. do 72. zv. po

CENIK KNJIG DRUŽBE SV. MOHORJA,

Katere ima v zalogi knjigarna "Ave Maria".

- Jeruzalemski romar, dva zvezka po \$
- Jedro katoliškega nauka
- Kazalo za Slov. prijatelja
- Od blagoslovil
- Kristusovo življenje in smrt
- Križana usmiljenost
- Krščansko katoliško nraeoslovje
- Mesija, I. in II. del, zvezek
- Nebeška krona
- Pamet in vera, I. II., in III. del zvezek
- Prilike P. Bonaventure
- Slovenski Goffine
- Slomščekovi pastirski listi
- V boj za temelje krščanske vere
- V tem znamenju boš zmagal
- Katoliška cerkev kraljestvo božje na zemlji
- Zgobe sv. pisma I. in II. del zvezek
- Življenje našega Gospoda Jezusa

Pri naročilih naslavlajte pisma na:

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS,

1849 West 22nd Street CHICAGO, ILL.

BENJ. BASKERVILLE, D.D.S.
Zobozdravnik
Se priporoča vsem Jugoslovanom.
Njegov urad je na:
2209 West 22nd Street (blizu Leavitt ulice.)
Phone: Canal 5426.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.
Izčisti svojo kri.
Sedaj potrebujete spomladansko zdravilo. Kot posledica zimskega življenja, ko je človek po večini zaprt v sobi in mu manjka zraka in gibanja — postane vaš sistem okoron, prebava nepravilna in udje več ali manj negibni.
Severa's Bloodal
(preje Severov Kričistilec) je pravo obnovljeno zdravilo, ki bo delalo blagodejno na izmenjavo vašega sistema, ki ga tako želite. Pomaga do poprave nenaravnih razmer in deluje kot regulator za zdravljenje kožnih izpuščajev. Cena \$1.25. Pri vseh lekarnjih.
W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Pripravite se za neodvisnost
Začnite se sedaj pripravljati na denarno neodvisnost s tem, da začnete vlagati v hranilni odelek v Kaspar State Bank.
Čim prej začnete, prej se vam bodo pokazale lepe priložnosti in vspeh. Ko boste imeli denar na banki, boste čutili v sebi moč za napredek in postali boste samozavedni.
Conservativna in varna banka. Ima vse bančne zmožnosti. Bančna moč nad dvanajst milijonov dolarjev.
KASPAR STATE BANK
BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET
Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med devete ure zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta banka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih zvečer.

Varna banka, kamor nalagate svoj denar.

AMERISKA SLOVENKA

Urejuje Miss Marica.

SNAŽNA USTA.

Prejeli od Ameriškega Rdečega Križa. Oddelek za javno zdravje.

Snažna in zdrava usta so ogromne važnosti za javno zdravje.

Bolezenske klice (bakterije) prodirajo v telo preko razpoklin v koži ali preko mren naravnih votlin telesa, ust in nosu, ali pa poton črevesnega prehoda. Zdrava koža ima odporno silo proti klicam, izozemši ako je prebode pik žuželke ali pa kako orodje. Ali usta in nos ne nudita le lahkega pristopa bolezenskim klicam, ampak tvorita tudi idealen inkubator za njihovo zorejo, ker tu je primerna gorkota ter sluz in slina skupaj z drobeci jedi tvorita izborna zarezališče.

Usta in nos nadalje nudita izdatno zavetje nakopičenim bakterijam. Pokvarjeni zobje, bezgalke v grlu in sluzna prevlaka jezika imajo nešteto luknjic in grb, ki so prava zaščita za bakterije proti navadnim čistilnim metodam, kakršna je okrtanje zob.

Treba za to rabiti redno dobro tekočino za splakovanje ust. Apnjača je izvrstna ustna voda, ker raztaplja sluz, zlasti onega, ki se nabere na zobeh.

Vse votline v zobeh zahtevajo takojšnjo pozornost zobozdravnika. Za vsako obolenje bezgalk (tonsils) ali gobi v grlu (adenoidov) treba zateči se k specialistu za nos in grlo. Dostikrat je ves sistem prizadet po strupih izločenih iz mas bolezenskih klic, nakopičenih v pokvarjenem zobu, v oboleni bezgalki ali v kakem adenoidovem izrastku v oboku goltanca.

Sheboygan, Wis. — Cenjeno uredništvo: — "Edinost" mi zelo uga, posebno odkar pišete za matere. Potrebno je, da ima vsaka mati prvo in največjo skrb za otroke. Če so otroci slabi, gorje materi, ker celo življenje ne bo nikdar vesela. Le kadar so otroci dobri, tedaj je mati srečna in zadovoljna in zamore tudi svoje otroke z ljubeznijo ogrevati. Ako pa je mati sirova in črna, tudi otroci niso dobri napram nji. Vsake matere dolžnost je, kadar ve, da bo dala otroku življenje, da vsak dan moli zanj pred rojstvom in potem. Vsak dan naj ga izroči Mariji v varstvo in prosí Boga, da ga blagoslovi na duši in na telesu. Potem lahko upa, da bo imela dobre otroke. Katera pa svoje otroke preklinja in sirovo postopa z njimi, se bo le prekmalu prepričala, kako se bo vse to kruto maščevalo nad njo.

Naročnica.

NE POZABITE, DA JE MAREC MESEC AGITACIJE ZA KATOLIŠKI TISK!

NOVE KNJIGE

smo ravnokar prejeli iz starega kraja.

LEPE POVESTI,
ROMANI,
POUČNE KNJIGE,
MOLITVENIKI,
MUZIKALIJE.

OGLEJTE SI NAŠ CENIK!

KUHINJA.

26. Špinačni zvitek za v juho. — Najprej skuham špinačo, kuhano odcedi in seseklja, potem vmešaj 1 žličko stopljenega surovega masla, 1 rumenjaka, nekoliko soli in popra ter sneg 1 beljaka in špinačo (ki naj je bo sesekljane ¼ litra). S tem nadevom pomaži navadno, dobro vlečeno testo in ga potresi še s pestjo krušnih drobtin, zlij v zvitek, položi ga na pleh in speci v pečici. Pečeni zvitek izreži na palec debele poševne kose, ki jih deni v skledo ter zali z govejo juho.

27. Špinačni ponvinčnik za v juho. Mešaj za oreh surovega masla, in en rumenjaka, pridaj 4 v mleku namočene in ožete zemlje, sneg beljaka in par žlic kuhane in sesekljane špinače, osoli, stresi v model in skuham v sopari ali namesto v modlu v prtiču.

II. PRIKUHE.

1. Špinača iz pesnega perja. Če imaš pesno perje, koprive in perje od kolerabe, vse osnaži in popari s kropom, pristavi v lonec v zavrti in osoljeni krop. Ko je kuhano, odcedi in sesekljaj. Deni v kozo za eno žlico masti in žlico ješmene nove moke; ko se prav blede zarumeni, pridaj drobno zrezane čebule in zelenega peteršilja in za eno žlico krušnih drobtin; ko se vse nekoliko zarumeni, prida sesekljano špinačo (ki naj je bo približno za dve pesti), premešaj in zalij z govejo ali krompirjevo juho, pridaj sesekljano špinačo (ki naj je bo približno za dve pesti), premešaj in zalij z govejo ali krompirjevo juho, pridaj tudi en kuhan krompir, ki ga stlači med špinačo, vse osoli, pridaj rcep popra, žlico kisle smetane in prevri, postavj jed kot prikuho na mizo.

Nevestini stariši so povabili svojega prihodnjega zeta na kosilo. Ves srečen je sedel zraven svoje izvoljenke, jesti mu ni bilo mar. Oče in mati ga silita in silita, naj se vendar česa posluži. Zastonj! Ali nimate apetita, ga vpraša mati. — Veste mamica, se od sreče prevzet laslavo odreže, če človek zraven vaše hčerke sedi mu poide ves apetit.

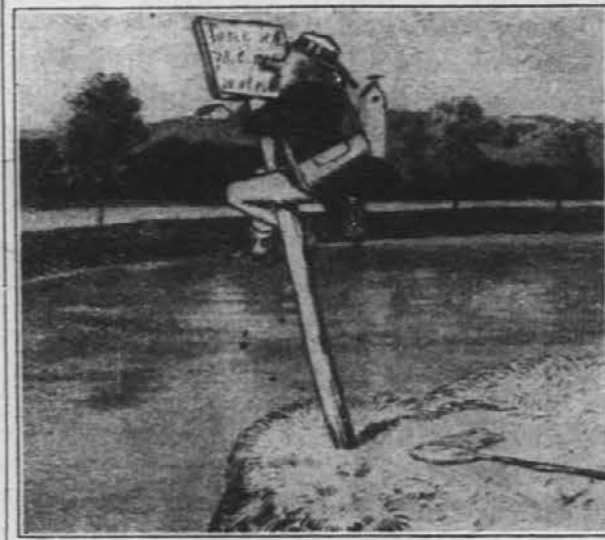
"NAJNOVEJŠA IN NAJZANIMAJŠJA NOVICA".

Ni še dolgo kar smo poročali, kako je neki jolietki urednik dosegel svetovni rekord s svojo prečudovito kumaro. Tedaj še nismo mogli priobčiti slike, zato novica ni bila popolna.

Od tedaj se je dotični človeček iznova ovekovečil s svojim nosom. Cel teden je brskal po Edinosti, če bi morda našel kake pleva in imel je srečo s svojo kumaro. Iztaknil je, da je nekje v Edinosti napisano "prmejbiks". "Kaj? Prmejbiks? — Taka beseda v katoliškem listu?" Revez se je vznemiril do skrajnosti. Po glavi mu je neprenehoma brnelo: prmejbiks, prmejbiks! — Joj, kakšno pohujšanje! Da si nekoliko odpočije od neumornega iskanja plev po Edinosti, se napoti proti kanalu ribe lovit.

Toda, škandal, ali se moti, ali je resnica? Zdi se mu, da vidi tudi na napisu ob kanalu besedo "prmejbiks". —

Da se (Joško ali Janez — ne vemo) popolnoma prepriča . . .

V istem trenutku, ko spleza navrh, prejme plačilo za svojo preveliko gorečnost.

Au revoir.

NE POZABITE!

ZA VSAKEGA NOVEGA NAROČNIKA DOBITE 50c. ČE JIH NABERETE VEČ KAKOR 5, DOBITE RAZEN TEGA ŠE POSEBNO NAGRADO, TEM VEČJO, ČIM VEČ JIH NABERETE.

Kdor pridobi 5 novih naročnikov dobi \$2.50 ali pa mu pošljamo eno leto brezplačno "Edinost".

Za 10 novih naročnikov dobite \$5.00, obenem pa si lahko izberete iz našega cenika knjig za \$1.00.

Za 15 novih naročnikov dobite \$7.50, razen tega še za \$2.00 knjig, ki si jih sami izberete in eno leto "Glasnik Presv. S. J." brezplačno.

Za 20 novih naročnikov dobite \$10.00, za \$3.00 knjig, ki si jih sami izberete in eno leto "Ave Maria" s koledarjem vred brezplačno.

Za 25 novih naročnikov dobite \$12.50, razen tega knjig za \$4.00 in eno leto vse tri naše liste brezplačno.

Za 50 naročnikov \$25.00, knjig za 10.00 in vse tri naše liste.

Za 100 naročnikov pa dobite \$50.0, knjig za \$25.00 in vse tri naše časopise brezplačno za 2 leti.

Ni zaveden Slovenec, kdor ne razširja dobrega slovenskega časopisja!

Ni vreden, da bi se imenoval katoličan, kdor v sedanjih časih, ko ima tisk na javnost tolik vpliv, ne razširja resnično pravega katoliškega tiska!

Mesec marec je mesec dela za razširjanje dobrega tiska! Poglejte nasprotnike, kako oni agitirajo zase! Nikar se jim ne dajte osramotiti!

FOR OUR YOUNG FOLKS.

TALE OF AN APOSTATE.

(Continued from last issue.)

VII.

Prosperity seemed suddenly to desert the Krals. Speculations rashly made by the impetuous Dick, were not successful; and a dull season for all work in the town, completed the financial adversity of the family. Mary's salary, of which hitherto she had been free to make her own disposition, became requisite for the support of the house, and she gladly yielded it. That she could render such efficient service was the first hopeful gleam in her life since her return to her family, but her assistance chafed her brother; his proud spirit could not brook the acceptance of such aid, and he gladly embraced the first opportunity of release, in an offer to go abroad. His father consented. The parting would wring his soul, but the opportunity presented so many advantages for his son, that his self-denying devotion would suffer death rather than frustrate it.

Mary was not consulted; she was only quietly informed of her brother's intended departure. She did not weep in his presence then; the cold expression of his face seemed to dry up her tears, but at the last, when equipped for his journey, and having bade farewell to his father, who was confined to his room by a temporary illness, he lingered on the portico a moment, giving some final instructions, she extended her hands toward him, and cried with such heartbroken earnestness that his soul was touched.

"Oh, Dick! will you not say on affectionate word before you go? we may never meet again. Say, at least, that you forgive what I did in the past."

A shadow of the old affection crossed his face.

"My forgiveness, Mary, is of little moment; but, if it will comfort you, know that you have it. Be good to father; and now good-bye."

He embraced her and was gone. Heavier and heavier pressed Mary's cross; and having read in the life of some penitent how every prayer of the latter had resolved itself into these words:

"As I have loved Thee less than others, oh Lord, let me suffer more than others". She made the plaint her own, and when total blindness was added to the other infirmities of her father, she lifted her clasped hands to Heaven and sobbed:

"Oh, my God! put what Thou wilt upon me, but spare those I love. I deserve to suffer; and as I have loved Thee less than others, oh make me suffer more".

Not even then, in his desolate blindness, in the racking pain that sometimes kept him wakeful and moaning through long nights, did the suffering old man change his manner to his daughter. His thought were constantly of his dead wife; and though no hand could be more tender, no voice more gentle, no attentions more loving and unremitting than Mary's, he seemed insensible to them all. During her absence at school he hardly appeared to note any difference between her care and that of a hired attendant. What his daughter suffered from that, no one knew save God and her confessor in the monastery.

Letters from Dick were infrequent and brief. The business was either not all that it had promised to be, or he was not profiting by its advantages. At length he ceased to write, and day after

day as the blind, old man asked if there was any word from him, and received in reply a sadly spoken negative, his head, which was seldom raised, was wont to droop still lower, and deep sighs to escape him.

(To be continued.)

Mild Movie.—"Wuz it a good show, Buddie?"
"Naw, only four killed!"

A Haughty One.—Mrs. Flatbush — "Did your cook give you any notice when she was about to leave?"
Mrs. Bensonhurst—"No, she hardly noticed us at all!"

The Retort Snappy.—"I wouldn't be a fool if I were you!"
"That's the only sensible thing you've said during this discussion. If you were I you certainly wouldn't be a fool!"

Where Anything Goes.—"No, I know nothing about music."
"All you have to do is to jangle this cow-bell."
"But suppose I come in at the wrong place?"
"You can't do that in jazz."

Some Feat.—"Yes", he bragged, "I once invented a rubber pneumatic suit for men working at great heights."
"And was it successful?" asked an unsuspecting one.
"I should say it was", he replied.
"D'you know the first workman who fell off a building wearing one bounced so hard and long that we had to throw biscuits to him to keep him alive!"

One Slight Difficulty.—A stout woman always took two theater seats for herself so as to be more comfortable. On one occasion the attendant said: "Excuse me, madam, but who is going to use your second ticket?"
"I am going to occupy both seats", replied the woman.
"Just as you like, madam, only they happen to be on opposite sides of the aisle!"

Sad Example.—A Boston laundress was found to have posset \$32,000. The general extravagance of the times is blamed for the depletion of her savings.

Beginning at Home.—"This paper says that millions of children will starve this winter in Europe."
"Oh, that reminds me! I forgot to feed Fido his chop, and he must be just starved!"

Welcome Change. — Journalist — "I have an idea for a newspaper article that will strike a new note."
Editor.—"Good. Most newspaper articles merely note a new strike!"

The Young Dyers.—When a New York magistrate ordered a truant schoolgirl to go home and wash the paint off her face and the dye from her hair—
He evidently didn't believe in the saying that the good dye young.

Clearly Absurd.—A Frenchman learning English said to his tutor: "English is a queer language. What does this sentence mean: 'Should Mr. Noble, who sits for this constituency, consent to stand again and run he will in all probability have a walkover?'"

NAJLEPŠE PIRUHE

boste dali svojim v stari domovini, ako jim pošljete nekaj denarja.

NAJVEČ DENARJA

bodo prejeli Vaši, če ga jim pošljete po našem posredovanju. O tem se boste prepričali.

NOBENIH SITNOSTI

za one, ki prejmejo denar, kajti ne bodo imeli nobenih potov, temveč bodo dobili denar naravnost na dom.

NAJHITREJE IN NAJCENEJE PO DNEVNEM KURZU ZVEZE Z VEČ BANKAMI

Obrnite se osebno ali pismeno na:

EDINOST,

1849 West 22nd St.

CHICAGO, ILL.

DELO IN DENAR.

Spisal dr. Fr. Detela. (Dalje.)

Toliko dela v cevi ne dobi dela, zdaj naj jim pa še jaz, ki mi ni treba, odjedam delo in kruh!

"Načelo trotov človeške družbe." "Prosim, papa, trotje izpolnjujejo jako važno nalogo v družbi čebel in so vse časti vredne živalice.

"Česa se hočeš lotiti? Ali hočeš samo čakati na mojo zapuščino?" "Oh, papa, zastran mene živiš še lahko sto let, stanu primerno, kakor jaz nisem mogel živeti!"

"Nisi mogel živeti, ko si imel po dvesto kron samo za zabavo?"

"Prosim. Jaz pravim: stanu primerno. Vem, da marsikateri mojih tovarišev niti po dvajset kron ni dobival na mesec za zabavo. A jaz sem Klepšev sin; jaz nisem vajen tako živeti kakor siromaki, ki jim je stradanje zabava. Kar si mi pošiljal ti, je bilo komaj za napitnino natakarnem in markerjem."

"Zdaj umejem, da so te zapodili iz akademije?"

"Predvsem, papa, me niso zapodili, ampak sem šel sam. Potem je pa še neki drug povod, ki tebi ne bo ljub, kakor ni bil meni. Neki moj tovariš — ime je brez pomena — siten, nagajiv človek in nevoščljiv vsakemu, ki je dobival več denarja nego on, pravi petroler, je prinesel nekoč h kosilu neki umazan list, "Napredni Kovinar" po imenu, ki je tebe grozovito trgala. No in začelo se je povpraševati, kdo da je ta Klepš, če ga jaz poznam, morda kak sorodnik. Jaz sem rekel, da je ta Klepš moj očez ta urednik pa lopov in še večji lopov tisti, ki je povzročil ta dopis."

"In kaj potem?" je vprašal Klepš, se obrnil in pritisnil roko na prsi. "Potem? Potem sem ostavil jaz akademijo, poiskal urednika tega umazanega lista, nekega dr. Lajba, in ga oklofotali."

"Nova nepremišljenost?"

"Različen okus", je zmignil sin z rameni.

"Če te toži, ko si takorekoč vložil v tuje stanovanje!"

"Tožil ne bo. Ko mu je pokalo po nesramnih licih, je samo kričal, da boš ti to drago plačal. Ali si tožil ti ta brezsrčni list?"

"Ne?"

"Ne? Čudno?"

"To je moja stvar."

DVA POSESTVA NA PRODAJ v Zagradcu pri Starem Trgu. Razen večjih hiš in lepega gospodarskega poslopja polje, obširni gozdovi in vinogradi v Mavrilinu.

Za pojasnilo se obrnite na Mrs. Lucija Kure, 1849 Allport St., Rear, Chicago, Ill., ali pa na Ivana Mihelčič, trgovca v Starem Trgu pri Kočevju.

KDOR KUPUJE PIANO ALI PLAYER-PIANO ali bi rad obrabljen piano zamenjal za novega, naj pride k meni! Imam na izbiro fine instrumente po zelo nizkih cenah.

FRANK A. ŠINKOVEC, 1833 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Mr. Šinkovec je postregel že več našim rojakom v Chicagi in okolici, ko so kupovali piano. Vsi so zelo zadovoljni. On vam bo za male denarje preskrbel instrument, da ga boste veselili. Vsem rojakom v Chicagi in okolici ga toplo priporočamo.

"Gotovo, gotovo in okus različen."

Sin se je vrnil v veselejšo družbo; očeta pa so obšle nove skrbi, koliko naj bi ga stala Arturjeva lahkomišelnost, da bi se potolažil in pomiril gospod dr. Lajb. Sedel je za mizo in začel pisati s tresočo roko dolgo, težko pismo.

Artur e vpeljal na Javorju nov dnevni red, življenje se je pričeno proti poldnevu in se javljalo najživahneje pozno zvečer, ko se je pelo, godlo, igralo in plesalo. Najmirnejše so bile jutranje ure, ko je počival utrujeni mladi svet in je morala družina tiho opravljati svoje posle, da ne bi motila sladkega spanja.

Rumpel se je bil Arturju kmalu tako prikupil, da mu je zaupaval ta vse svoje misli in želje in mu zaupal tudi svoje denarne stiske.

"Godi se ti kakor meni", je priki-mal Rumpel in mu stisnil roko. Tesneje od skupne sreče veže ljudi skupna nadloga, in Rumpel že res ni vedel več, odkod bi jemal denar za igro in druge potrebe. Namignil je bil že Mosterihu, da bi bil pripravljen pustiti snubljenje in njemu prepustiti nevesto pod gotovimi pogoji, kakor se odpravi pri dražbah kak siten dražitelj. Toda samozadovoljni umazanec Mosterih ni hotel kupiti, kar je bilo po njegovih mislih že njegovo.

"Denar bi midva dobila", je dejal Rumpel zamišljen, "če bi hotela."

"Jaz sem radoveden", je dejal Artur.

"Reciva, da potegnem jaz menico na tebe in jo ti akceptiraš; ali bi je nama ne skontovala vsaka banka?"

"Kako pa bi vrnila midva, kadar zapade menica?"

"Če tega ne umeješ, dragi moj, je škoda, da si katerikrat vtaknil svoj nos v trgovsko akademijo. Zahtevaj učnino nazaj! Stvar je enostavna. Z majhnimi troški dobiva lahko denar a vrneva ga, kadar se nama bo zdelo". Artur je pazljivo poslušal. "Najprej se podaljša zapadni rok", je nadaljeval Rumpel, "dokler se da. Preden zapade prva menica, potegneš ti na mene drugo za isto vsoto primeroma in akceptiram jo jaz. S to menico poplačava prvo, drugo pa s tretjo in tako naprej, da bo ena vedno v prometu. Plačevati bo treba samo procente in provizijo."

Arturju je bil načrt všeč, pomisleke je imel le zaradi očeta, ki bi utegnil zvedeti te manipulacije; iz-

brati bi bilo treba pametno banko. "Ali poznaš ti bankirja Samstaga?" je dejal.

"Žida Samstaga? Gotovo. Zaradi njega sem ja pravaprav kvitiral. Zdaj bi bil morda že major".

"Denarne zadeve?"

"Seveda. Poslušaj! Med drobnimi oglasi nekega lista berem nekoč, da ponuja neki bankir kavalirjem posojila pod najugodnejšimi pogoji. Dobro, moja zadeva, si mislim in se oglasim pri uredniku, nekem dr. Lajbu".

"Lopovu".

"Tò se umeje. Dobro. Lajbu plačam provizijo, in Lajb me napoti do bankirja Freitagag. Dobro, bankir Freitag je čepel v najumazanejši luknji neke umazane hiše. — Jaz plačam drugo provizijo, zato da mi pove Freitag, da on pravzaprav nima denarja, da pa posreduje pri posojilih in da me hoče priporočiti bankirju Samstagu. Nekaj časa sem se trudil razžaliti vrlega bankirja, a ko sem videl, da je vse zaman, sem šel. Kaj sem hotel? Poiščem bankirja Samstaga, ki je zahteval najprej provizijo. Dobro. Jaz se jezim, kolnem, plačam. Kaj sem hotel? Gospod bankir Samstag mi naznani, da dobim posojila tisoč kron proti petprocentnim obrestim. Krivo sem sodil tega loopva, sem si mislil; in ko je pisal Samstag zadolžnico na rjav papir, sem ga prosil jaz v srcu odpuščanja. No, dobro. Jaz podpišem hitro, v strahu, da se bo skesal poštenjak. "Zadolžnico ste prebrali, gospod lajtnant", je dejal gospod bankir in se mi klanjal, "našli ste jo v redu, podpisali ste jo, gospod nadlajtnant. In tukaj je denar, ena, dve, tri, štiri, pet zadolžnic a 200 kron, skupaj tisoč kron z odstopnimi pismi vred; zadolžnice vse zapadle, da se lahko izterjajo takoj ali pa prolongirajo z dobičkom". — Mene je seveda zadevala kap. Toda kaj sem hotel! Sam sem bil podpisal, da so mi znani pogoji. Šel sem. Doma preberem podpise na zadolžnicah. Saperment, sami moji tovariši v polku. Čakajte, vrage! sem si mislil; jaz vam navijem uro. Imenitna zloradost, seveda. Ko sedimo tovariši v menaži skupaj v najprijaznejšem razgovoru, izvlečem jaz zadolžnice in cesije: "Bratje Hrvatje, plačajte, kar ste dolžni!" No, dobro. Oni v smeh, jaz tudi; beseda da besedo in posledica? Dva dvoboja z majhnimi praskami in velik družabni bojkot. Ko sem tako spoznal, da je nominalna vrednost mojih zadolžnic tisoč kron, realna

pa xy, tečem nad Samstaga in vpijem, da je to sleparstvo, goljufiga, da nimajo zadolžnice nobene vrednosti. "Nobene vrednosti, gospod lajtnant?" se je čudil Samstag. "Podpisi kavalirjev nobene vrednosti? — Jaz jih kupim nazaj za petsto kron". Jaz, vesel, mu jih vržem na mizo. "Torej, gospod lajtnant", je dejal bankir, "bodeva naredila midva tako. Jaz imam vam dati petsto kron, vzamem jaz te zadolžnice nazaj in ostanete vi meni dolžni samo še petsto kron, prameniti gospod Rumpel". Jaz zrasem, vzdignem bič. — No, dobro. Petsto kron sem dobil, za tisoč sem se zadolžil".

"Ali si jih potem vrnil petsto ali tisoč?" "Mislim, da nič; kvitiral sem. — Samstaga torej pustiva! Jaz poznam boljšo firmo".

Ko sta bila obravnavala prijatelja resno zadevo, sta začela misliti na še resnejšo, na kakšno posebno zabavo. Po dolgem preudarjanju sta si izmislila nekaj posebnega, imenitnega, kolosalnega.

Čudili so se ljudje po Fužinah druge dne, če je res toliko miši v Javorju, da iščeta hišna in kuharica maček po vasi. Ko pa je sedela vsa naša družba po kosilu pri črni kavi in so si bili zapalili gospodje smotke in smotčice in pufi, muhi in šnufi poskakali damam v naročja, se je izmuznil iz sobe najprej Artur, kmalu za njim Rumpel in nazadnje Mosterih. Preden so jih pogrešile dame, so se vrnili vsi trije, vsak z nekakšnim šopom, zavitim v fin papir, in sedli vsak k svoji sosedinji, skrivnostne šope na rokah. Pufi, muhi, šnufi so se kmalu zgenili, začeli vohati, zehati, vzdigavati zdaj eno, zdaj drugo uho in renčati. Zavitki v finem papirju so se pa tudi

vznemirjali, se vzdigali, bočili in pihali. Zdaj skočijo psi z glasnim bevskanjem pokonci, mačke pretrgajo ovitke, se postavijo v bran, hrbet na oblok, rep kvišku, in metež in gonja in skakanje in cviljenje in mijavkanje in vpitje in smeh, da je drla vsa hiša skup: Teta je kričala, gospa se jezila in odpirala vrata, da so planile mačke vun in psi cvileč za njimi, Berta pa se je smejala na vse grlo in Artur se je kar tolkel ob kolena. Imenitni! Pobitih je bilo pet kristalnih kupic, dve skodelici za kavo in skleda za kmpot. — Zabava je bila vredna mnogo več.

(Dalje prihodnjič.)

SLOVENCEM V CHICAGI PRI-POROČAM SVOJO SLAŠČICARNO.

Prodajam sladoled (icecream), raznovrstne slaščice, smodke (cigars) in drugo.

Rojaki, ne podpirajte tujcev, temveč hodite raje kupovat k svojemu domačinu!

ANDREW BATTISTIG, Confectionery

1903 W. 22nd St., Chicago, Illinois.

RAD BI IZVEDEL,

kje sta sinova mojega brata, Frank in Matevž Gorše, doma iz Dolenje vasi, št. 67, pri Ribnici. Drage rojake prosim, naj mi naznani, kje se nahajata, ali pa se naj sama oglasita svojemu stricu! Matija Gorše, Box 1230 Soudan, Minn.

CENIK KNJIG.

ki smo jih ravnokar prejeli iz stare domovine.

Table listing various books and their prices, including titles like 'Amerika in Amerikanci', 'Korejska brata', 'Vojna na Balkanu', etc.

NAZNANILO

Cenjenim rojakom v Chicagi naznanjam, da sem odprl trgovino s čevlji v lastni hiši na 2101 W. 22nd Street.

V zalogi imam vsakovrstne čevlje za moške, ženske in otroke.

Rojake zagotavljam, da bodo pri meni vedno najboljše postreženi.

Imam na razpolago najfinejše in najtrpežnejše blago po najnižjih cenah.

Pridite se prepričati!

Vesele velikonočne praznike želi vsem chicaškim rojakom

Joseph Perko SHOE STORE

2101 W. 22nd St. CHICAGO, ILL.

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.